

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 30 września 2024 r.

DWZ.93.4.2023

Decyzja nr DWZ-5/2024

Po rozpoznaniu wniosku Aldi spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie, numer KRS: 0000249820 o ponowne rozpatrzenie sprawy załatwionej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 1 lutego 2023 r., Nr DZP-3/2023, w punkcie I.1 stwierdzającą nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Aldi Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13 b ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 893 ze zm.), w punkcie I.2 nakładającą na Aldi Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie administracyjną karę pieniężną w wysokości 829 987,02 złotych (słownie: osiemset dwadzieścia dziewięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych dwa grosze) płatną do budżetu państwa, w punkcie II.1 obciążającą Aldi Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie kosztami postępowania w wysokości 206 złotych (słownie: dwieście sześć złotych) oraz w punkcie II.2 zobowiązującą Aldi Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne:

- I. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 i w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572) w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790) oraz art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790) w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1649) i art. 13v ust. 1, ust. 2 i ust. 9 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790) w zw. z art. 3 ust. 6 i ust. 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r., poz. 2414),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. uchyla zaskarżoną decyzję Nr DPZ-3/23 z dnia 1 lutego 2023 r., w części oznaczonej punktem I.2;
2. nakłada na Aldi spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie administracyjną karę pieniężną w wysokości **721 165,38 zł** (słownie: siedemset dwadzieścia jeden tysięcy sto sześćdziesiąt pięć złotych trzydzieści osiem groszy) płatną do budżetu państwa na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. w pozostałej części zaskarżoną Decyzję Nr DZP-3/2023 z dnia 1 lutego 2023 r. utrzymuje w mocy.

- II. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3, w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 i w zw. z art. 264 § 2 w zw. z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572) w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790) oraz art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 594) w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790) oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572) w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r.

o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie w sprawie kosztów postępowania, zamieszczone w zaskarżonej decyzji Nr DZP-3/2023 z dnia 1 lutego 2023 r. w punkcie II.1 oraz II.2.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 594) w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790) oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572) w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. ustala wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę **105,60** zł (słownie: sto pięć złotych sześćdziesiąt groszy),
2. nakłada na Aldi spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie obowiązek zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania odwoławczego w wysokości 105,60 złotych (słownie: sto pięć złotych sześćdziesiąt groszy), w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsze postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego stanie się ostateczne, na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

UZASADNIENIE

Wykaz aktów prawnych:

- 1) ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572), dalej także: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”;
- 2) ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1790), dalej również: „Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych”, „Ustawa Zatorowa”;
- 3) ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1649), dalej także: „Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych” lub „Ustawa Wprowadzająca”;
- 4) ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r., poz. 2414), dalej także jako: „Ustawa Zmieniająca”;
- 5) ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 594), dalej również jako: „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów” lub „Ustawa UOKiK”;
- 6) ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2023 r. poz. 1610 ze zm.), dalej także jako: „Kodeks Cywilny” lub „k.c.”;
- 7) obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 22 grudnia 2023 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. z 2023 r. poz. 1465), dalej także jako: „Obwieszczenie o wysokości odsetek”;
- 8) ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120 ze zm.), dalej także jako: „ustawa o rachunkowości”;
- 9) ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.), dalej także jako: „Ordynacja Podatkowa”;
- 10) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.Ur.UE.L Nr 48, poz. 1), dalej także jako: „Dyrektywa”;
- 11) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U z 2023 r., poz. 1570 ze zm.), dalej jako „ustawa o VAT”;

- 12) ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.) - dalej również jako „p.p.s.a”;
- 13) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), dalej jako: „Rozporządzenie w sprawie wpisu”.

I. Postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przeprowadzone przez Prezesa UOKiK w pierwszej instancji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu” lub „Prezes UOKiK”) działając na podstawie art. 13c ust. 3 Ustawy Zatorowej przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Aldi spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie numer Krajowego Rejestru Sądowego: 0000249820, NIP: 1070002973 (dalej także: „Spółka”, „Aldi”, „Strona” lub „Strona postępowania”).

W oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w zw. z art. 13b Ustawy Zatorowej, Prezes UOKiK postanowieniem z dnia 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania (postępowanie administracyjne, o którym mowa w art. 13c ust. 1 Ustawy Zatorowej - dalej również jako: „Postępowanie Zatorowe”), obejmujące okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania (karta akt postępowania I instancji: 1-3 Tom I).

Po podjęciu szeregu czynności, pismem z dnia 1 grudnia 2022 r. - Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu - Prezes UOKiK poinformował Stronę, iż zakończył zbieranie materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę i na tej podstawie dokonał ustaleń faktycznych i prawnych opisując je we wspomnianym piśmie. Ponadto, Prezes UOKiK wskazał, że Strona ma prawo zapoznać się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i wypowiedzieć się w terminie 14 dni od dnia doręczenia wyżej wskazanego pisma (karta akt postępowania I instancji: 9366-9506 Tom 46).

Strona postępowania odniosła się do stanowiska Prezesa UOKiK pismem z dnia 14 grudnia 2022 r., podnosząc szereg kwestii merytorycznych oraz przedstawiając nowe, nieznane wcześniej dowody m. in. w postaci dokumentów (karta akt postępowania I instancji: 9513-9711 Tom 46).

Następnie, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej, Prezes UOKiK w dniu 1 lutego 2023 r. wydał Decyzję nr DZP-3/2023 (dalej również: „Decyzja”, karta akt postępowania I instancji 10538-10926 Tom 51), w której w punkcie:

- I.1 stwierdził nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 Ustawy Zatorowej,
- I.2 nałożył na Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie administracyjną karę pieniężną w wysokości 829 987,02 zł płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 77 ust. 1 w zw. z art. 80 Ustawy UOKiK w zw. z art. 13h Ustawy oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q Ustawy Zatorowej, Prezes UOKiK:

- II.1 obciążył Stronę kosztami postępowania w wysokości 206,00 zł,
- II.2 zobowiązał Stronę postępowania do zwrotu na swoją rzecz kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stało się ostateczne.

W uzasadnieniu Decyzji z dnia 1 lutego 2023 r. na stronach od 4 do 24, Prezes UOKiK opisał szczegółowo przebieg czynności i wymianę korespondencji pomiędzy Prezesem UOKiK a Stroną postępowania. Opis tych czynności odzwierciedla sposób w jaki Prezes UOKiK prowadził postępowanie jako organ pierwszej instancji, jakie dowody pozyskał i w jakiej postaci, nadto do dokonania jakich czynności i złożenia jakich wyjaśnień wzywał Spółkę. Rozpatrując sprawę ponownie Prezes UOKiK stwierdza, iż opis ten jest wiarygodny, ponieważ znajduje odzwierciedlenie w dokumentach i materiale dowodowym zgromadzonym w aktach postępowania. Ponadto, w uzasadnieniu Decyzji Prezes UOKiK szczegółowo wyjaśnił przesłanki zastosowania Ustawy Zatorowej oraz ustalił, że Spółka jako Strona postępowania mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy Zatorowej i tym samym może być adresatem decyzji stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Po dokonanej analizie materiału dowodowego (zgromadzonych dokumentów oraz informacji i wyjaśnień przekazanych przez Stronę postępowania), Prezes UOKiK

działając jako organ pierwszej instancji, wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych nieobjętych zakresem podmiotowym Ustawy Zatorowej oraz inne świadczenia o charakterze pieniężnym nieobjęte jej zakresem przedmiotowym.

Jako niepodlegające weryfikacji w toku postępowania pod kątem ich terminowego spełnienia Prezes UOKiK uznał:

- a) świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, w których kontrahentami Strony postępowania - drugą stroną transakcji handlowych nie były podmioty wymienione w art. 2 Ustawy Zatorowej;
- b) świadczenia o charakterze pieniężnym niebędące wynagrodzeniem za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych, w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy Zatorowej (np. opłaty urzędowe o charakterze publicznoprawnym, kary umowne, odsetki).

Świadczenia te zostały wyszczególnione w załączniku nr 1 do Decyzji w Tabeli nr W.1a - karta akt postępowania I instancji: 10582-10583 Tom 51.

Ponadto na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygnięcia w toku postępowania zobowiązania Strony wobec dostawców, wynikające z potrąconych z wynagrodzenia dostawcy kaucji gwarancyjnych, których zwrot miał nastąpić w okresie objętym postępowaniem (zestawienie stanowi załącznik nr 2 do Decyzji Tabela W.1b - karta akt postępowania I instancji: 10584 Tom 51).

Prezes UOKiK wyłączył z postępowania także świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne przed 1 stycznia 2020 r. lub świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, jak również świadczenia pieniężne wymagalne po okresie objętym postępowaniem; ponadto wyłączone zostały świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych lub wystawione zostały faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego, pozycje zwielokrotnione oraz świadczenia pieniężne spełnione przez stronę w terminie, świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości, co do stanu faktycznego. (Tabele od W.2a do W.7 - karty postępowania I instancji od 10585 do 10838 Tom 51, stanowiące załączniki od nr 3 do nr 9 Decyzji)

Następnie, Prezes UOKiK w uzasadnieniu Decyzji wskazał, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych, ustalił ich wysokość, liczbę dni opóźnienia oraz wyliczył dla każdego

niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia jednostkową karę pieniężną (dalej również: „JKP”), według wzoru określonego w art. 13 v ust. 2 Ustawy Zatorowej. Wysokość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie postępowania lub spełnionych po terminie umówionym przez strony transakcji handlowych, które były wyrażone w walucie euro, Prezes UOKiK ustalił dokonując przeliczenia na złote na podstawie kursu walut określonego w przepisach art. 10 ust. 1a Ustawy Zatorowej.

W wyniku powyższego Prezes UOKiK ustalił, że w okresie objętym postępowaniem Strona nie spełniła lub spełniła po terminie wymagalne świadczenia pieniężne, które zostały wyszczególnione w uzasadnieniu Decyzji w tabelach Z.1., Z.2., Z.3., Z.4., Z.5. i Z.6. przy czym były to świadczenia pieniężne:

- 1) spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN) wyszczególnione zostały w Tabeli Z.1. stanowiącym załącznik nr 10 do Decyzji (karta akt postępowania I instancji: 10839 - 10902 *verte* Tom 51);
- 2) spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR) wyszczególnione zostały w Tabeli Z.2. stanowiącym załącznik nr 11 do Decyzji (karta akt postępowania I instancji: 10903 - 10920 Tom 51);
- 3) uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione po terminie, których zapłata była dokonywana w częściach, wyszczególnione zostały w Tabeli Z.3. stanowiącym załącznik nr 12 do Decyzji (karta akt postępowania I instancji: 10921 Tom 51);
- 4) spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN) wyszczególnione zostały w Tabeli Z.4, stanowiącym załącznik nr 13 do Decyzji (karta akt postępowania I instancji: 10922-10923 *verte* Tom 51);
- 5) spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione, w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR) wyszczególnione zostały w tabeli Z.5, stanowiącym załącznik nr 14 do Decyzji (karta akt postępowania I instancji: 10924-10925 Tom 51);

- 6) spełnione przez Stronę po terminie, co do których zapłata nastąpiła z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności, wyszczególnione zostały w tabeli Z.6, stanowiącym załącznik nr 15 do Decyzji (karta akt postępowania I instancji: 10926 Tom 51).

Po dokonanych wyliczeniach, Prezes UOKiK ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę postępowania wyniosła **103 472 550,75 zł** (sto trzy miliony czterysta siedemdziesiąt dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt złotych i siedemdziesiąt pięć groszy), a zatem przekroczyła próg ustawowy 5 000 000 zł (pięć milionów złotych), o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy Zatorowej w zw. z art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej.

W uzasadnieniu Decyzji Prezes UOKiK odniósł się również do przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej. W toku postępowania Strona ani na wezwanie Prezesa UOKiK (dwukrotnie: z dnia 27 października 2020 r. i z 16 grudnia 2021 r.), ani z własnej inicjatywy nie udzieliła informacji dotyczącej sumy nieotrzymanych lub otrzymanych przez Stronę po terminie świadczeń pieniężnych, tj. świadczeń pieniężnych, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. i których Strona nie otrzymała od swoich kontrahentów w umówionym terminie lub otrzymała po terminie. W związku z tym, Prezes UOKiK w odniesieniu do całokształtu zebranego materiału dowodowego stwierdził, że nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej (karta akt postępowania I instancji: 10570-10571, strona 66-67 decyzji, Tom 51).

Ponadto, rozpatrując sprawę w pierwszej instancji Prezes UOKiK uznał, że nie zaistniała przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w przepisie art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej. Zdaniem Prezesa Urzędu w ustalonym stanie faktycznym nie zaistniał bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy wystąpieniem stanu epidemii COVID-19, a powstaniem opóźnień w płatnościach przez Stronę na rzecz jej kontrahentów - która to w tym konkretnym przypadku jednocześnie stanowiłaby trudną do przewidzenia i do przewyciężenia przeszkodę w spełnieniu świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie postępowania.

Po rozważeniu podniesionych przez Stronę argumentów, Prezes UOKiK wydając decyzję w pierwszej instancji nie znalazł również podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie wystąpił uzasadniony przypadek, stanowiący przesłankę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej.

W związku z powyższym Prezes UOKiK, w oparciu o przepisy Ustawy Zatorowej obliczył jednostkowe kary pieniężne za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne. Suma tych kar wyniosła **829 987,02 zł (osiemset dwadzieścia dziewięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych i dwa grosze)** i w takiej właśnie wysokości Prezes UOKiK nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną.

II. Wniosek Strony z dnia 17 lutego 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona postępowania w ustawowym terminie, tj. w dniu 17 lutego 2023 r. wystąpiła do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (dalej jako: Wniosek), zakończonej Decyzją Prezesa UOKiK z dnia 1 lutego 2023 r., nr DZP-3/2023, poprzez nadanie pisma w placówce wyznaczonego operatora pocztowego (karty akt postępowania II instancji: 1-155).

We Wniosku Strona wniosła o:

1. uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości i odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej, względnie 13v ust. 8 tej Ustawy Zatorowej ewentualnie - z daleko posuniętej ostrożności procesowej;
2. o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wymierzenie Wnioskodawcy kary pieniężnej w wysokości niższej niż nałożona w zaskarżonej Decyzji, a to wobec zgłoszonych przez Wnioskodawcę dowodów wskazujących na błędne ustalenie terminów płatności świadczeń pieniężnych w zaskarżonej Decyzji; a także
3. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do niniejszego wniosku, w celu wykazania błędnego ustalenia terminów płatności świadczeń pieniężnych w zaskarżonej Decyzji, a tym samym wymierzenia Spółce kary pieniężnej w nieprawidłowej wysokości.

Jednocześnie Spółka podtrzymała wnioski dowodowe złożone w piśmie z dnia 14 grudnia 2022 r.

W treści Wniosku Strona wskazała, iż Decyzja jest nieprawidłowa z uwagi na nierozpatrzenie zagadnień wpływających na wymierzenie lub wysokość kary oraz wniosła o uwzględnienie nowych dowodów dołączonych do Wniosku.

Jak wynika z jego uzasadnienia :

1. Zdaniem Strony, Prezes Urzędu błędnie przyjął, iż nie zachodzi przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przewidziana w art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej ze względu na działanie siły wyższej. Na dowód swojego twierdzenia Strona przytoczyła ponownie argumenty zawarte w piśmie z dnia 14 grudnia 2022 r. Rozwijając argumentację Strona wskazała, iż w związku z pandemią zwolniono przedsiębiorców z wykonywania określonych obowiązków publicznoprawnych np. przedłużono terminy do składania sprawozdań finansowych, odroczone płatności składek, czy też przedłużono termin do złożenia sprawozdań i deklaracji podatkowych, co zatem idzie rządzący postrzegali okres m.in. objęty postępowaniem (czerwiec-sierpień 2020 r.) jako okres szczególny. Ponadto Strona stwierdziła, iż pandemia stanowiła uzasadniony przypadek, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej. Zawarta w decyzji argumentacja dotycząca „uzasadnionego przypadku” błędnie zdaniem Strony odwołuje się do orzeczenia NSA z 2012 r., które nie mogło uwzględniać szczególnej sytuacji przedsiębiorców po wybuchu pandemii, zaś nawiązywanie do art. 67 Ordynacji podatkowej, który odwołuje się do „ważnego interesu podatnika” lub interesu publicznego, a nie do siły wyższej jest nieadekwatne do sytuacji i pozbawione znaczenia;
2. Strona nie zgadza się ze stanowiskiem Prezesa UOKiK zawartym w decyzji, iż wpływ faktury po terminie jest bez znaczenia dla ustalenia terminowości świadczenia pieniężnego. Jej zdaniem nietrafne jest stanowisko, według którego faktura nie jest elementem stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami, w tym sprzedaży, a brak lub opóźnienie doręczenia dokumentu księgowego, jakim jest faktura nie zwalnia dłużnika z obowiązku dokonania płatności w ustalonym terminie zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi. Prezentując ponownie stanowisko z pisma z dnia 14 lutego 2022 r. Strona wskazała, iż doręczenie faktury ma istotne znaczenie dla możliwości realizacji świadczenia pieniężnego. Faktura jest bowiem wezwaniem do zapłaty - po spełnieniu odpowiednich wymogów co do treści i formy. Skuteczność zaś wezwania rozpoczyna się z chwilą powzięcia o nim wiadomości przez dłużnika. Strona ponadto wskazała, iż zgodnie z orzecznictwem termin ustalony w umowie nie powoduje opóźnień, jeżeli jest niemożliwy do spełnienia. Powołując się na Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, Aldi wskazała, że dyrektywa ta akcentuje znaczenie otrzymania faktury lub równoważnego wezwania do zapłaty jako warunku ubiegania się o odsetki za opóźnienia w płatnościach. Po lekturze dyrektywy Strona stwierdziła, iż kluczowy do

ustalenia chwili powstania zobowiązania do zapłaty po stronie przedsiębiorcy jest moment otrzymania faktury.

W zaskarżonej decyzji, jak twierdzi Strona, Prezes UOKiK nie dokonał analizy czy w konkretnym przypadku (pliki „Wpływ faktury po terminie”) było w ogóle możliwe wykonanie zobowiązania pieniężnego, w sytuacji braku otrzymania dokumentu księgowego potwierdzającego transakcję handlową. We wniosku Strona wymieniła 30 faktur otrzymanych po terminie, które jej zdaniem nie powinny zostać uznane za świadczenia spełnione po terminie lub niespełnione w okresie postępowania;

3. Strona zarzuciła także, że Prezes UOKiK nie dopełnił obowiązku dokładnego wyjaśnienia sprawy, pomijając dowód w postaci pliku pod nazwą „FV_sporne”, przedłożony do akt postępowania przy piśmie z dn. 14 grudnia 2022 r., który obejmował należności nieprawidłowo zaliczone do świadczeń niespełnionych w terminie, gdyż z uwagi na wadliwość faktur czy ich niezgodność z rzeczywistą treścią umowy i jej wykonaniem, trudno zaliczyć je do kategorii należności kontrahentów. Ponadto Prezes UOKiK wykazał się nadmiernym formalizmem i nieuwzględnieniem realiów obrotu gospodarczego stwierdzając w decyzji, że Spółka powinna zadbać o wyraźną i formalną akceptację/zmianę obowiązującego ją terminu zapłaty określonego na fakturze, jeśli została wystawiona nieprawidłowo bądź zobowiązanie dostawcy zostało wykonane nienależycie. Strona nie zgadza się ze stanowiskiem Prezesa UOKiK, który wskazał w Decyzji, iż sam fakt stwierdzenia wadliwości towaru nie uzasadnia odmowy zapłaty ustalonej ceny sprzedaży w ustalonym terminie, gdyż co do zasady przysługują wtedy inne środki ochrony prawnej np. roszczenie o odszkodowanie za niewykonane lub nienależycie wykonane zobowiązanie. Strona powołując się na wykładnię Ministerstwa Rozwoju i Technologii zawartą w Poradniku pt. „Sprawozdania o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych, Praktyczny poradnik” zauważyła, że podmiot może powstrzymać się z zapłaceniem faktury, gdy faktura VAT jest nieprawidłowa w takim stopniu, że nie odzwierciedla rzeczywistej treści transakcji handlowej. Ponadto opierając się na wyroku NSA z dnia 22 października 2015 r. sygn. akt I FSK 1131/1, który wskazuje, iż w przypadku gdy faktura nie zawiera elementów uzgodnionych między stronami, które nie stanowią przy tym wymogów formalnych przewidzianych przepisami prawa - braki takie nie powinny być podstawą wstrzymania się ze spełnieniem świadczenia, jeżeli nie narusza to istotnych interesów dłużnika - Strona wywiodła *a contrario*, że w przypadku zaistnienia takich braków, powodujących, że

dokument nie odzwierciedla rzeczywistej transakcji handlowej, możliwe jest wstrzymanie się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego.

Zdaniem Strony, wszystkie wątpliwości dotyczące faktur, które wpłynęły po terminie lub zostały przez Stronę uznane za sporne powinny przez Prezesa UOKiK zostać wyłączone z podstawy ustalenia administracyjnej kary pieniężnej.

4. Spółka zakwestionowała wysokość odsetek, którą Prezes Urzędu przyjął jako element, od którego uzależniona jest wysokość wyliczanej jednostkowej kary pieniężnej. Zdaniem Strony podstawą do nałożenia kary pieniężnej powinny być odsetki od opóźnionych świadczeń pieniężnych, w wysokości obowiązującej w dacie wymagalności poszczególnych świadczeń. Prezes UOKiK stwierdził zaś, iż zastosowanie innej wysokości odsetek niż obowiązujące w dacie wydania decyzji byłoby złamaniem zasady praworządności. Strona nie zgadza się z takim twierdzeniem. Spółka oczekuje od Prezesa UOKiK dokonania wykładni przepisów art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej w taki sposób, że uzna on wysokość odsetek ustawowych obowiązujących w dniu powstania opóźnienia za podstawę do obliczania kary pieniężnej od poszczególnych świadczeń. Wymierzenie kary, z pominięciem wątpliwości Strony w zakresie sposobu obliczenia odsetek, narusza art. 7a § 1 k.p.a., tj. zasadę rozstrzygania wątpliwości prawnych na korzyść strony. Zatem, Prezes Urzędu powinien rozstrzygnąć wątpliwości na korzyść strony i przyjąć korzystniejszą interpretację art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej. Kolejnym argumentem, które Aldi powołała za uwzględnieniem odsetek obowiązujących w dniu wystąpienia opóźnienia z zapłatą jest fakt, iż nastąpiła gwałtowna zmiana odsetek po 1 lipca 2022 r. Gdyby Prezes UOKiK wydał decyzję w ustawowym terminie pięciu miesięcy od wszczęcia postępowania, tj. w 2021 r. kiedy to odsetki wynosiły 10,1%, kara byłaby o kilkadziesiąt procent niższa, co dla Strony w oczywisty sposób świadczy o tym, że wysokość sankcji uzależniona była wyłącznie od zachowania organu - tego, kiedy zostanie wydana decyzja, nakładająca karę pieniężną.
5. Dokonując ponownej analizy danych, na których Prezes UOKiK oparł swoje wyliczenia w przedmiocie wymiaru kary, Strona zidentyfikowała przypadki, w których Prezes UOKiK uznał, że dokonała ona płatności na rzecz kontrahenta z opóźnieniem, mimo że w rzeczywistości faktury wpłynęły do Strony po ustalonym terminie płatności. W związku z czym Strona nie miała faktycznej możliwości aby zapłacić fakturę w terminie w niej wskazanym. W załączeniu Strona przesłała 29 faktur, które zdaniem Spółki powinny zostać poddane analizie, w przedmiocie wymiaru kary pieniężnej.

6. Strona przesłała także oświadczenia kontrahentów: [informacja prawnie chroniona] z dnia 31 stycznia 2023 r. oraz [informacja prawnie chroniona] z dnia 31 stycznia 2023 r., którzy oświadczyli w związku z prowadzonym postępowaniem, że jakiegokolwiek różnice w terminie płatności ujawnione na dokumencie księgowym, a faktyczną datą zapłaty za te faktury, nie są działaniem na ich szkodę i akceptują je, bowiem wynikają z korekt bądź prowadzonych negocjacji. Jednocześnie kontrahenci ci wskazali, iż mają na względzie, że utrudnienia są także wynikiem wybuchu epidemii COVID-19. Podobne wyjaśnienia złożyła także [informacja prawnie chroniona]. Zdaniem Strony, oświadczenia te stanowią wystarczającą podstawę, aby opóźnienia wynikające z transakcji z tymi firmami nie stanowiły podstawy do wymierzenia wobec niej kary administracyjnej i tym samym powinny zostać wyłączone z postępowania. Strona wskazała, iż nie można mówić o zakazanym i sankcjonowanym opóźnieniu w płatnościach w sytuacji, gdy kontrahent akceptuje ten stan, podkreślając dodatkowo, iż wynika on z prowadzonych negocjacji (uzgodnień), jak też wystawionych korekt.
7. Zdaniem Strony, Prezes UOKiK błędnie ustalił termin zapłaty wynikającej z faktury [informacja prawnie chroniona] [informacja prawnie chroniona] wystawionej przez [informacja prawnie chroniona], ponieważ termin uiszczenia ceny sprzedaży ustalono na 21 dni od dostarczenia prawidłowo wystawionej faktury VAT, a nie 14 dni jak zostało to ustalone w Decyzji.

**BIORĄC POD UWAGĘ POWYŻSZE,
PREZES UOKIK ROZPATRUJĄC PONOWNIE SPRAWĘ, ZWAŻYŁ I USTALIŁ CO NASTĘPUJE**

III. Podstawa prawna ponownego rozpatrzenia sprawy i wydania przez Prezesa Urzędu niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Postępowanie Zatorowe w niniejszej sprawie zostało wszczęte postanowieniem Prezesa Urzędu z dnia 22 października 2020 r., doręczonym Spółce w dniu 29 października 2020 r. W dacie wszczęcia Postępowania Zatorowego obowiązywała Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych z brzmieniem nadanym przez ustawę o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2020 r. (art. 10 w zw. z art. 22 Ustawy Wprowadzającej).

W trakcie trwania niniejszego Postępowania Zatorowego, Ustawa Zatorowa została zmieniona na mocy Ustawy Zmieniającej z dnia 4 listopada 2022 r. W zakresie istotnym z punktu widzenia niniejszego postępowania Ustawa Zmieniająca weszła w życie w dniu 8 grudnia 2022 r. (art. 1 w zw. z art. 5 Ustawy Zmieniającej).

Zgodnie z zasadą praworządności wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP oraz art. 6 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany działać na podstawie i w granicach przepisów prawa. Oznacza to, Prezes Urzędu wydając decyzję o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej zobowiązany jest stosować przepisy prawa materialnego i procesowego obowiązujące w dacie jej wydawania¹. Zasada ta ma zastosowanie także wtedy, gdy dochodzi do zmiany stanu prawnego, która następuje między wydaniem decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu działającego jako organ pierwszej instancji, a rozpatrzeniem przez niego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, chyba że co innego wynika z odpowiednich regulacji intertemporalnych².

Prezes Urzędu wyjaśnia, że zgodnie z art. 3 ust. 6 Ustawy Zmieniającej do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy znajdują zastosowanie przepisy dotychczasowe, przeto w brzmieniu Ustawy Zatorowej obowiązującej do dnia 7 grudnia 2022 r.

W związku z powyższym Prezes Urzędu wyjaśnia, że rozpoznając sprawę ponownie do niniejszego postępowania stosował przepisy Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 07 grudnia 2022 r., czyli sprzed nowelizacji dokonanej Ustawą Zmieniającą z dnia 4 listopada 2022 r.

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy Zatorowej zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy Zatorowej, niebędące podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy Zatorowej). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021 - stosownie do treści art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej - nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń

¹ Por. Wyrok NSA z dnia 8 lipca 2011 r., I OSK 389/11, Wyrok NSA z dnia 18 września 2008 r., II OSK 138/07, LEX nr 508498

² Zob. Wyrok NSA z dnia 15 kwietnia 2014 r. II OSK 2762/12

pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł.

W związku z powyższym Prezes Urzędu wyjaśnia, że podstawą prawną stwierdzenia, że w niniejszej sprawie doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 13b ust. 1 Ustawy Zatorowej jest przepis art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej.

Prezes Urzędu informuje, że zgodnie z art. 3 ust. 8 Ustawy Zmieniającej - w przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu wyjaśnia, że wydając decyzję o nałożeniu na Stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 ustawy Zatorowej jest zobowiązany do obliczenia wysokości tej kary na podstawie art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r., czyli sprzed nowelizacji dokonanej Ustawą Zmieniającą z dnia 4 listopada 2022 r. Konsekwencją nakazu obliczana wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej jako sumy jednostkowych kar pieniężnych (dalej jako: „JKP”), o których mowa art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r. jest obowiązek wydania decyzji, o nałożeniu na stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej również w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r., czyli w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej Ustawą Zmieniającą z dnia 4 listopada 2022 r.

Wykaz świadczeń pieniężnych poddanych analizie w toku niniejszego Postępowania Zatorowego wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danego świadczenia został określony w załącznikach do niniejszej decyzji (Tabele Z.1-Z.6 oraz W.8) oraz do Decyzji nr DZP-3/2023 z dnia 1 lutego 2023 r. (Tabele Z.1-Z.6 oraz W.1a-W.7).

Zgodnie z art. 13v ust. 9 Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r. podmiotowi, na który została nałożona kara, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu. Z kolei na podstawie z art. 13q tej ustawy w sprawach w niej

nieuregulowanych do postępowania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem przepisu art. 31 k.p.a.

Zatem wobec art. 127 § 1 k.p.a. od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu pierwszej instancji na organ drugiej instancji - właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy (art. 127 § 2 k.p.a.). W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra (centralny organ administracji rządowej) jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie administracyjnej³. W związku z powyższym strona niezadowolona z decyzji o nałożeniu na nią administracyjnej kary pieniężnej może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy - na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy Zatorowej - do Prezesa Urzędu. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy należy odpowiednio stosować przepisy k.p.a. dotyczące odwołań od decyzji (art. 127 § 3 k.p.a. *in fine*).

Zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 k.p.a.) organ odwoławczy obowiązany jest ponownie rozpatrzyć i rozstrzygnąć sprawę rozstrzygniętą decyzją organu pierwszej instancji. Istotą bowiem postępowania odwoławczego (tu: postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji, nie zaś tylko zbadanie

³ Zgodnie z art. 5 § 2 pkt. 4 k.p.a. ilekroć w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego jest mowa o ministrach - rozumie się przez to kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów. Natomiast zgodnie z art. 29 ust. 1 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad działalnością Prezesa Urzędu.

zasadności argumentów podniesionych w stosunku do orzeczenia organu pierwszej instancji i kontrola prawidłowości tego orzeczenia. Organ administracji rozpatrując ponownie sprawę w drugiej instancji jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu (tu: wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy), lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Granice postępowania dowodowego wyznaczają zaś zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 k.p.a.) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 k.p.a.), dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Organ jest zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji, a w razie konieczności, do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego (art. 136 k.p.a.). Postępowanie administracyjne zainicjowane wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się jednym z rozstrzygnięć - sposobów załatwienia sprawy - przewidzianych w art. 138 § 1 pkt 1-3 k.p.a.

Mając na uwadze powyżej przytoczone standardy postępowania odwoławczego, Prezes Urzędu rozpatrując ponownie niniejszą sprawę, w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy oraz ustalił na jego podstawie stan faktyczny sprawy miarodajny dla jej prawidłowego załatwienia, mając na względzie zasadę prawdy obiektywnej. Do tak ustalonego stanu faktycznego - z uwagi na treść wyżej wskazanych regulacji intertemporalnych zawartych w Ustawie Zmieniającej - znalazły zastosowanie przepisy Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r. z wyjątkiem przepisu art. 13va, który znalazł zastosowanie w sprawie na podstawie Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym od dnia 8 grudnia 2022 r. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w Ustawie Zatorowej do postępowania Prezes Urzędu stosował przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem przepisu art. 31 k.p.a.

IV. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem

świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy Zatorowej, niebędące podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy Zatorowej). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021 - stosownie do treści art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej - nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł. W art. 4 pkt 1 i 1a Ustawy Zatorowej zawarto definicję transakcji handlowej, zgodnie z którą stanowi ona umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy Zatorowej, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością oraz definicję świadczenia pieniężnego, które stanowi wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej.

V. Okres objęty postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Zgodnie z postanowieniem Prezesa UOKiK z dnia 22 października 2020 r. o wszczęciu postępowania (karta akt postępowania I instancji: 1-3) postępowanie prowadzone w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę obejmuje okres trzech kolejnych miesięcy, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., przypadających w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania, zgodnie z dyspozycją art. 13b ust. 2 w zw. z art. 13e ust. 3 Ustawy Zatorowej. W związku z powyższym Prezes Urzędu ustalając świadczenia pieniężne niespełnione lub spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem, dokonując ustaleń faktycznych zgodnie z dyspozycją art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej, a także art. 20 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej dokonał analizy opóźnień, które miały miejsce w okresie objętym postępowaniem (czerwiec - lipiec - sierpień 2020 roku) w transakcjach handlowych zawieranych przez Aldi po 22 października 2018 roku, a które jednocześnie stały się wymagalne po dniu 1 stycznia 2020 roku, i nie później niż do ostatniego dnia objętego okresem postępowania tj. 31.08.2020 r.

VI. Aldi spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie jako strona postępowania.

Zgodnie z odpisem z Krajowego Rejestru Sądowego (dalej także: „KRS”) z dnia 21 października 2020 r. (karta akt postępowania I instancji: 4-9 verte) Aldi spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem: 0000249820 (REGON: 1403800391, NIP: 1070002973). Strona postępowania prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Aldi sp. z o.o. jest, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, sprzedaż detaliczna prowadzona w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych. Kapitał zakładowy Strony w okresie postępowania należał w całości do podmiotów prywatnych, a aktualnie również należy do podmiotu prywatnego - spółki prawa niemieckiego, co oznacza, że Strona nie jest podmiotem publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2) Ustawy Zatorowej. Powyższe dane nie uległy zmianie na dzień wydania niniejszej decyzji. W związku z powyższym, Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 pkt 1 Ustawy Zatorowej.

Strona nie posiada statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.Urz.UE.L Nr 187, str. 70-72, ze zm.), o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy Zatorowej. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy Zatorowej. Dokonując tych ustaleń Prezes UOKiK oparł się na informacjach uzyskanych od Strony postępowania i złożonym przez nią oświadczeniu z 17 stycznia 2020 r., uznając je za wiarygodne (zapis na płycie CD, karta akt postępowania I instancji: 98).

VII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa UOKiK w toku postępowania w pierwszej instancji.

W toku postępowania prowadzonego w pierwszej instancji, na skutek wezwań Prezesa UOKiK, Strona postępowania przekazała różnego rodzaju dane: informacje i wyjaśnienia dot. transakcji handlowych utrwalone na płycie CD w pliku pod nazwą „Informacje dotyczące dokonywanych transakcji handlowych, w których termin płatności świadczenia stał się wymagany po 1 stycznia 2020 r.”, Tabelę nr 1 dalej: „Tabela nr 1” zawartą na pendrive

zarejestrowanym pod numerem RPW/360/2021 (karta akt postępowania I instancji: 143a); dane z JPK_VAT (Sprzedaż i Zakup) oraz JPK_WB dla dwóch rachunków bankowych: [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania I instancji: 149a). Przekazane dane zawierały w szczególności informacje o uzgadnianych przez Stronę terminach zapłaty świadczeń pieniężnych, a także o faktycznych datach i sposobach zapłaty - [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania I instancji: 31-141).

W dniu 19 października 2021 r. Strona przekazała do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów szereg dokumentów, związanych z zawartymi transakcjami handlowymi: faktury, faktury korygujące, noty obciążeniowe, korespondencję z kontrahentami (karta akt postępowania I instancji: 188 - 6799).

Przy piśmie z 25 października 2021 r. Strona przesłała umowy Spółki z kontrahentami, kolejne faktury, a także faktury korygujące (karta akt postępowania I instancji: 6800 - 6948).

W piśmie z 5 listopada 2021 r. Strona przesłała kopię umowy z [informacja prawnie chroniona], korespondencję mailową w sprawie kilku kontrahentów, zweryfikowane przez siebie i uzupełnione dane do Tabeli nr1 (karta akt postępowania I instancji: 7888 - 7980).

W dniu 9 listopada 2021 r. wpłynęły do akt Urzędu kolejne dokumenty nadesłane przez Spółkę: umowy z kontrahentami m.in. [informacja prawnie chroniona] (karta akt postępowania I instancji: 6951 - 7887).

Przy piśmie z 20 stycznia 2022 r. Strona przekazała z załączeniu kopie dokumentów księgowych, stanowiących potwierdzenie przelewów i potrąceń, faktury, faktury korygujące (karta postępowania I instancji: 8006 - 9362).

Pismem z dnia 13 czerwca 2022 r. Strona złożyła wyjaśnienia dotyczące kilku transakcji oraz nadesłała kolejne faktury oraz faktury korygujące (karta postępowania I instancji: 9363 - 9517).

W dniu 7 listopada 2022 r. Prezes UOKiK przesłał Stronie Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu (karta postępowania I instancji: 9366 - 9491).

W odpowiedzi Spółka nadesłała pismo z dnia 14 grudnia 2022 r., do którego dołączyła zestawienia informacji oraz dokumentację (karta akt postępowania I instancji: 9518 - 10538) w celu uzupełnienia wcześniej przekazanych danych, tj.:

- ponownie zweryfikowane zestawienia transakcji handlowych wraz z umowami oraz terminami przelewów, zawartych w Zawiadomieniu wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu z dn. 7 listopada 2022 r.;
- nowe terminy zapłaty transakcji, a co za tym idzie określiła nową liczbę dni opóźnienia, niż podana na wcześniejszych etapach postępowania;
- nowe dane do transakcji, w których wpłynęły faktury po terminie oraz dane dotyczące faktur, które Spółka uznała za sporne;
- szerokie wyjaśnienia potwierdzające, że wpływ na pracę Spółki miało działanie siły wyższej, czego dowodem są [informacja prawnie chroniona] (także wnioski dowodowe o ewentualne odebranie zeznań świadków [informacja prawnie chroniona]);
- faktur, które potwierdzają, iż opóźnienia są krótsze niż przyjął to Prezes UOKiK lub też nie doszło do żadnych opóźnień po stronie Spółki.

VIII. Przebieg postępowania odwoławczego, prowadzonego z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa UOKiK w toku uzupełniającego postępowania dowodowego.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes UOKiK, w celu uzupełnienia materiału dowodowego, mając na uwadze twierdzenia Strony zawarte we Wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także piśmie Strony z dnia 14 grudnia 2022 r. oraz oświadczeniach dołączonych do Wniosku, wezwał kontrahentów Strony:

- [informacja prawnie chroniona] o wskazanie daty, w której przedłożyła Aldi sp. z o.o. odpis księgi wieczystej ze wzmianką o wniosku o wpis Kupującego jako właściciela i użytkownika wieczystego nieruchomości i w której nie będzie innych wzmianek o wnioskach, w którymkolwiek z działów i żadnych wpisów w dziale III i IV, chyba że wpisy lub wzmianki o wnioskach zostały dokonane za uprzednią zgodą Kupującego tj. daty spełnienia warunku, [informacja prawnie chroniona], zawartej w formie aktu notarialnego za [informacja prawnie chroniona], przed notariuszem [informacja prawnie chroniona] wraz z dokumentami potwierdzającymi tę datę (karta postępowania II instancji: 197 -199, Tom 2) .
- [informacja prawnie chroniona] o nadesłanie umowy (umów) na podstawie, której wystawiono faktury VAT z okresu maj - lipiec 2020 r. oraz informacji co do sposobu

i daty doręczania faktur, o których mowa wyżej (karta akt postępowania II instancji: 201 - 203).

W odpowiedzi na wezwanie [informacja prawnie chroniona] nadesłała pismo datowane na 14.11.2023 r., do którego załączyła fakturę VAT nr [informacja prawnie chroniona] oraz potwierdzenie dokonania przelewu z transakcji odpowiadającej tej fakturze. W piśmie natomiast wskazała, że nie przedłożyła Aldi odpisu z księgi wieczystej, ze wzmianką o wpisie Strony jako właściciela i użytkownika wieczystego nabytej nieruchomości - co stanowiło warunek wymagalności świadczenia pieniężnego. (karta akt postępowania II instancji: 236-238).

[informacja prawnie chroniona] pismem z dnia 20.11.2023 r. przedstawiła terminy dostarczenia faktur, o których mowa była w wezwaniu, a także umowy współpracy z Aldi i korespondencję elektroniczną dotyczącą realizowanych transakcji, w zakresie objętym wezwaniem.

(karta akt postępowania II instancji: 205-235).

Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się do Strony wezwaniem z 5 grudnia 2023 r. o: 1) ostateczne oświadczenie, które z faktur doręczonych po terminie zapłaty uznaje za niemożliwe do spłacenia w terminie umownym, 2) nadesłanie umów wraz z aneksami, na podstawie których wystawiono te faktury, 3) ostateczne wskazanie, które faktury uważa za sporne z kontrahentami oraz przekazanie dowodów na istnienie tego sporu. Prezes UOKiK wezwał także do przedstawienia dokumentów poświadczających, iż oświadczenia, w których kontrahenci - [informacja prawnie chroniona] - informują, iż nie mają roszczeń o zapłatę za usługi w innym terminie niż wskazany w umowie czy wystawionych fakturach, jak również do potwierdzenia prawidłowej reprezentacji tych kontrahentów na przedkładanych dokumentach oraz do nadesłania faktur (względnie, faktur korygujących do tych transakcji) (karta postępowania II instancji: 239 - 241 verte).

Strona w odpowiedziach na wezwanie nadesłała faktury korygujące oraz umowy z kontrahentami oraz umowy zawarte między:

- 1) Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie a [informacja prawnie chroniona] dotyczące transakcji handlowych objętych postępowaniem, na podstawie której wystawiano faktury, wraz z umocowaniem do składania oświadczeń przez [informacja prawnie chroniona],
- 2) Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie a [informacja prawnie chroniona], dotyczącą transakcji handlowych w okresie objętym postępowaniem oraz

dokumenty wskazujące umocowanie [informacja prawnie chroniona] do reprezentowania wyżej wskazanego kontrahenta Strony (karty postępowania II instancji: 290-672).

W załączeniu do tej samej odpowiedzi Strona nadesłała dwa zestawienia w formie tabelarycznej nazwane: Załącznik 1 - Tabela 1 dalej: „Tabela 1”, który zawierał zestawienie należności, które wpłynęły po terminie (karta postępowania II instancji: 297 - 299) oraz Załącznik 3 - Tabela 2 dalej: „Tabela 2”, który zawierał należności sporne, będące w istocie zobowiązaniami Strony postępowania (karta postępowania II instancji: 468 - 470).

W dniu 5 kwietnia 2024 r. Prezes UOKiK zawiadomił Stronę, że zgromadził materiał dowodowy pozwalający na zakończenie postępowania oraz poinformował, iż Strona ma prawo do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 10 dni od otrzymania tego pisma.

Strona skorzystała ze swojego uprawnienia i w dniu 11 kwietnia 2024 r. zapoznała się z aktami, zaś pismem z dnia 22 kwietnia 2024 r. przedstawiła swoje stanowisko w przedmiocie zebranych materiałów i dowodów. W piśmie tym, wniosła ponownie o:

- 1) uchylenie zaskarżonej Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr DPZ 3/2023 z dnia 1 lutego 2023 r. w całości oraz odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, względnie art. 13v ust. 8 ustawy, ewentualnie:
- 2) o uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości i wymierzenie Wnioskodawcy kary pieniężnej w wysokości znacząco niższej niż nałożona w zaskarżonej Decyzji.

W uzasadnieniu Strona ponownie przywołała argumenty zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - siłą wyższą, tj. Covid-19.

Ponadto Spółka po raz kolejny wniosła o obniżenie kary pieniężnej ze względu na następujące okoliczności:

- nieterminowe płatności wynikały z wpływu dokumentu księgowego (faktury) po terminie płatności ustalonym przez strony w związku z czym nastąpiła obiektywna niemożność świadczenia w terminie po stronie Wnioskodawcy;
- nieterminowa płatność wynikała z faktu, że zaistniał spór dotyczący poprawności świadczenia wzajemnego dostawcy lub poprawności wystawionej przez niego faktury,

- opóźnienie w rzeczywistości nie nastąpiło, ponieważ wolą stron nastąpiła zmiana pierwotnych terminów płatności czy też kontrahent ostatecznie zaakceptował późniejsze terminy płatności,
- kontrahent nie wywiązał się ze swoich obowiązków umownych, w związku z czym świadczenie w ogóle nie doszło do opóźnienia,
- w zaskarżonej decyzji Prezes Urzędu przyjął nieprawidłową wysokość odsetek stanowiących podstawę do obliczenia kary.

Na poparcie tych twierdzeń Strona przywołała ponownie argumenty zawarte we wcześniejszych pismach składanych przez nią w niniejszym postępowaniu.

Prezes Urzędu dn. 27 września 2024 r., po rozpoznaniu wniosku dowodowego Strony o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków [informacja prawnie chroniona] wydał postanowienie, na mocy którego odmówił uwzględnienia tegoż wniosku dowodowego, z uwagi na fakt, że okoliczności które miałyby zostać wykazane tymi dowodami wynikały już z przedłożonych do akt postępowania dokumentów (tj. [informacja prawnie chroniona]). Prezes Urzędu uznał, że potwierdzenie okoliczności stwierdzonych już innymi dowodami nie jest zasadne, a ewentualne przesłuchanie wskazanych świadków nie będzie miało znaczenia dla sprawy - dostarczyłoby informacji, które już znajdują się w aktach postępowania, ponadto dotyczących przedziału czasowego poprzedzającego okres postępowania. Prezes Urzędu podziela stanowisko Strony, wskazane w piśmie z dn. 14 grudnia 2022 r., ak. 28 - że materiał dowodowy przedstawiony przez Stronę jest wystarczający do ustalenia stanu faktycznego, także co do tych okoliczności, na które powołuje się Aldi jako przejawy siły wyższej.

IX. Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zgromadzonego materiału dowodowego.

Prezes UOKiK rozpoznając ponownie sprawę w postępowaniu odwoławczym, zweryfikował cały zgromadzony dotychczas materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych, potwierdzających nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

W tym miejscu Prezes UOKiK zwraca uwagę, że uznał za wiarygodne dowody zebrane w postępowaniu pierwszej instancji i to one stanowiły punkt wyjścia do analizy materiału dowodowego i dalszym postępowaniu, mającym na celu jego uzupełnienie.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes UOKiK dokonał kolejny raz oceny zgromadzonych w aktach postępowania dowodów, również tych które Strona przedłożyła jako nowe dowody w sprawie lub powołała się na nie ponownie we Wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, tj. faktury, umowy, kopię aktu notarialnego, a także w odpowiedzi na wezwania organu. Weryfikacja obejmowała porównanie poszczególnych informacji przedstawionych przez Stronę dotyczących w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty oraz wysokości i dat spełnionych (jak i niespełnionych) świadczeń pieniężnych z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej - w plikach JPK_VAT (12 plików JPK_VAT za 12 okresów miesięcznych od 01.09.2019 - 31.08.2020) oraz z wyciągami bankowymi dla dwóch rachunków bankowych: [informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona] - zawartymi w plikach JPK_WB, jak również z innymi dokumentami źródłowymi np. kopiami faktur VAT, nadesłanymi umowami czy potwierdzeniami przelewów - i dokonał na tej podstawie ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Prezes UOKiK był uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK na podstawie art. 13g ust. 1 Ustawy Zatorowej, zgodnie z którym *Prezes UOKiK może w toku postępowania żądać od podmiotów, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, prowadzących księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych, przekazania całości lub części tych ksiąg oraz dowodów księgowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznych nośnikach danych, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, wskazując rodzaj ksiąg podatkowych oraz okres, którego dotyczą.* W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią co do zasady wiarygodny materiał dowodowy.

W pierwszej kolejności Prezes UOKiK przeanalizował informacje wynikające m.in. z **ewidencji sprzedaży VAT** prowadzonej przez Stronę postępowania, zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Stosownie do treści art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.), dalej: „Ordynacja Podatkowa”, poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów,

ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zatem zgodnie z powyższą definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu VAT stanowi księgę podatkową. Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 82 § 1b i art. 193a Ordynacji Podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie min. JPK_WB, JPK_FA). **Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie.** Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. **Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes UOKiK do celów weryfikacji danych dotyczących zobowiązań Strony weryfikował dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.** Ewidencja ta w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. Wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT. Powyższe umożliwia Stronie proste wygenerowanie pliku, co jest zgodne z zasadą ekonomiki i szybkości postępowania. Sumy kontrolne zawarte w pliku pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Z uwagi więc na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania spółki) uzasadnione jest posługiwanie się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami.

Prezes UOKiK dokonał szczegółowej weryfikacji danych zawartych w JPK_VAT_Zakup (plik JPK_VAT, karta akt postępowania I instancji: 143a Tom 1) oraz oświadczeń co do informacji o transakcjach handlowych przedstawionych w formie usystematyzowanego zbioru danych, przedłożonego przez Stronę w „Tabeli nr 1”. Prezes UOKiK stwierdził, iż na podstawie danych zestawionych w strukturze logicznej, postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych Strona zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług. Powyższe Prezes Urzędu ustalił i zweryfikował w oparciu o zapisy dotyczące dowodów księgowych - faktur VAT, dowodów zakupu wskazanych przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1”, co potwierdzały również ujawnione w księgach podatkowych zestawienia zawarte w pliku JPK_VAT_Zakup.

Na tej podstawie Prezes Urzędu ustalił także wartość zobowiązania, NIP kontrahenta, a także informacje o dokumencie rozliczeniowym VAT oraz innych danych, zawartych w zestawieniach dotyczących tych transakcji - które łącznie stanowiły punkt wyjściowy do dalszych ustaleń faktycznych.

Ustalenia Prezesa UOKiK co do dat spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych przelewem, nastąpiły w wyniku porównania informacji odnoszących się do momentu spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w „Tabeli nr 1” z danymi zawartymi w **wyciągach bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB**, odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: „DataOperacji”, „KwotaOperacji”. W przypadku niezgodności pomiędzy informacjami przekazanymi przez Stronę w „Tabeli nr 1”, a informacjami zawartymi w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB, Prezes UOKiK ustalając stan faktyczny w zakresie dat i kwot dokonanych płatności z tytułu transakcji handlowych oparł się o pliki JPK_WB, uznając je za wiarygodne. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. Natomiast Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta. Przy weryfikacji plików JPK_WB Prezes UOKiK posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB (3)⁴. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie poprzez zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę.

Weryfikując dane i informacje wskazane przez Stronę postępowania w „Tabeli nr 1” z ww. dowodami Prezes UOKiK ustalił, w ramach postępowania w drugiej instancji, że dane i informacje podane przez Stronę postępowania w przeważającej mierze znajdują swoje potwierdzenie w informacjach zawartych w plikach JPK_VAT oraz JPK_WB, a także w dowodach księgowych. **Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznał przekazane przez Stronę postępowania informacje i wyjaśnienia w „Tabeli nr 1” za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń w niniejszym postępowaniu, w zakresie**

⁴ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.;

niesprzecznym z danymi wynikającymi z ksiąg podatkowych (pliki JPK_VAT oraz JPK_WB).

Strona w trakcie postępowania przekazywała dodatkowe informacje o transakcjach handlowych, sposobach spełnienia świadczeń pieniężnych, uzgodnionych lub zmodyfikowanych umownych terminach zapłaty oraz pozostałe dane, wpływające na kształt zobowiązań - przedkładając także dokumenty źródłowe na ich potwierdzenie.

Prezes Urzędu przeanalizował przedstawione informacje wskazane powyżej, w tym faktury korygujące, potwierdzenia przelewów, dowody i wyjaśnienia dotyczące rozbieżności co do terminu spełnienia świadczenia i jego wysokości - i na tych dokumentach źródłowych, potwierdził dotychczasowe ustalenia faktyczne, a w zakresie w którym zaistniały rozbieżności to na nich oparł swoje ustalenia, zwłaszcza wtedy gdy wynikały z nich inne informacje niż z wcześniej zgromadzonych dowodów.

X. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych.

A. Ustalanie umownych terminów zapłaty w postępowaniu odwoławczym

Dokonując ponownej analizy materiału dowodowego, Prezes UOKiK miał na względzie przepisy art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej określającego zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy Zatorowej, określający skutki prawne jej przekroczenia (maksymalne terminy zapłaty). Prezes Urzędu badając transakcje handlowe, objęte zakresem postępowania ustalił, że nie wystąpiły przypadki transakcji w relacjach asymetrycznych tj. w których wierzycielem jest przedsiębiorca należący do kategorii micro, małych lub średnich przedsiębiorców „MŚP”, a dłużnikiem Strona postępowania będąca dużym przedsiębiorcą, w których to zastrzeżony byłby umowny termin zapłaty dłuższy niż określony w art. 7 ust. 2a Ustawy Zatorowej - nie wystąpiły zatem przesłanki do zastosowania w niniejszej sprawie art. 13 ust. 2 pkt. 2 Ustawy Zatorowej.

Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy Zatorowej w zw. z art. 20 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej, w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych: przed dniem 1 stycznia 2020 r. lub od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych, Prezes UOKiK przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej

termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczony od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.

W stosunku transakcji handlowych objętych zakresem przedmiotowym postępowania, Prezes UOKiK ustalał, które świadczenia pieniężne Strona postępowania spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej dokumentacji źródłowej (np. umowy, faktury, rachunku), a rzeczywistym terminem dokonania spełnienia świadczenia pieniężnego, ustalonego z przekazanych plików JPK_WB, wyciągów bankowych bądź innej dokumentacji źródłowej i wyjaśnień Strony, a także które z tych świadczeń nie zostały przez Spółkę spełnione wcale w okresie objętym postępowaniem, pomimo ich wymagalności.

Ustalając umowne terminy zapłaty, Prezes Urzędu w pierwszej kolejności oparł się na informacjach przekazanych przez Aldi w Tabeli nr 1, a w przypadku gdy inne uzgodnione terminy zapłaty wynikały z dokumentów źródłowych (umów, faktur, rachunków itp.), skorygował dane przedstawione przez Stronę, opierając się na tych dokumentach źródłowych, wtedy gdy uznał je za wiarygodne i wystarczające do ustalenia innego umownego terminu zapłaty (niż wskazany w Tabeli nr 1), w korespondencji z całokształtem materiału dowodowego dotyczącego danej transakcji handlowej.

Tym sposobem, Prezes Urzędu uznał, że w toku postępowania pierwszej instancji umowne terminy zapłaty, ujawnione w Tabelach Z.1-Z.6, stanowiących załączniki do Decyzji (dalej jako: „Tabele Karowe”) (karta akt postępowania I instancji: 10839-10926) w przeważającej mierze zostały ustalone w sposób prawidłowy i podzielił ustalenia stanu faktycznego w tym zakresie.

Jednakże Prezes Urzędu dokonał z urzędu modyfikacji umownych terminów zapłaty, gdy zostały ustalone one w sposób nieprawidłowy (np. na dzień wolny od pracy lub sobotę), a także uwzględnił częściowo żądania Strony co do zmiany terminów zapłaty, wynikających z przedłożonych dokumentów do materiału dowodowego - które to ustalenia szczegółowo zostały opisane w dalszej części niniejszej decyzji. W postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji oraz we Wniosku, Strona powołała się na fakt, że w niektórych przypadkach faktury VAT dotarły do niej po upływie umownego terminu zapłaty. W oparciu o nadesłane przez Stronę dowody, Prezes UOKiK skorygował część umownych terminów zapłaty w Tabelach Karowych, gdy stwierdził, że z treści umowy lub innych nadesłanych

dowodów źródłowych wynikało, że termin zapłaty powinien być liczony od dnia doręczenia faktury nie zaś od dnia jej wystawienia, natomiast w przypadku gdy z dokumentów źródłowych wynikało, że termin ten powinien być liczony od dnia wystawienia faktury lub dostawy towaru/wykonania usługi, jak również gdy Strona nie przedstawiła umów handlowych dotyczących transakcji, za obowiązujące Stronę przyjęto terminy zapłaty, wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1, jako oparte na całokształcie materiału dowodowego i niesprzeczne z ustaleniami Prezesa UOKiK w pozostałym zakresie.

Wskazany powyżej sposób ustalania terminu wymagalności świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu przyjął jako właściwy również w sytuacjach, gdy umowny termin zapłaty przypadał przed wskazanym przez Stronę dniem otrzymania faktury dla tej transakcji handlowej (opóźnione doręczenie faktury), skoro Strony transakcji handlowej w treści umowy nie uzależniły rozpoczęcia biegu terminu zapłaty od zdarzenia, jakim jest doręczenie faktury Stronie zobowiązanej do zapłaty lub modyfikacji tego terminu w przypadku jej opóźnionego do niej wpływu.

B. Modyfikacja ustaleń faktycznych dotyczących terminów zapłaty świadczeń pieniężnych, wobec podniesionych zarzutów przez Stronę Postępowania.

a) Wpływ dokumentu księgowego po ustalonym terminie zapłaty

We Wniosku Strona wskazała, że nie mogła dokonać zapłaty za niektóre usługi, zakupy tudzież leasing, ponieważ nie otrzymała faktury od kontrahenta do określonego umownego terminu zapłaty zobowiązania. W oparciu o to twierdzenie oraz powołując się na Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 201/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień

w transakcjach handlowych Spółka uważa, iż transakcje te powinny zostać wyłączone od rozstrzygania, ponieważ niemożliwe było zapłacenie ich w terminie umownym.

Do Wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona załączyła faktury, których nie mogła jej zdaniem zapłacić w terminie umownym, ponieważ wpłynęły po terminie, w którym świadczenie stało się wymagalne.

Po przeanalizowaniu nadesłanych dowodów Prezes UOKiK wezwał Stronę w dniu 5 grudnia 2023 r. o ostateczne wskazanie, których faktur Strona nie mogła zapłacić w związku z ich niedostarczeniem do dnia, w którym zobowiązanie stało się wymagalne.

Analiza tabeli 1 przekazanej przy piśmie Strony z dnia 12 stycznia 2024 r. wykazała, co poniżej (karta akt postępowania II instancji: 297-298).

W przypadku zobowiązań względem kontrahentów: [informacja prawnie chroniona] , Prezes UOKiK poczynił nowe ustalenia w związku z nadesłanymi przez Stronę umowami i zmienił na korzyść strony ustalenia w zakresie umownych terminów zapłaty dla niektórych zobowiązań lub wykluczył wybrane transakcje od rozstrzygania o karze (szczegółowy opis zmian w Rozdziale X cz. B lit. d) poniżej), gdy z przesłanych dowodów (treści umowy) wynikał inny sposób wyliczania umownego terminu zapłaty, niż przyjęty w Decyzji.

W przypadku transakcji z [informacja prawnie chroniona] wymienionych w Tabeli 1, o której mowa wyżej, Prezes UOKiK w Decyzji nie zaliczył ich sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w związku z czym twierdzenia Strony w zakresie transakcji handlowych z tym kontrahentem pozostają bez wpływu na rozstrzygnięcie.

W zakresie pozostałych transakcji wskazanych w tabeli 1 dołączonej do pisma z dnia 12 stycznia 2024 r., Prezes UOKiK ustalił prawidłowe terminy zapłaty zgodne z umową oraz liczbę dni opóźnienia, na podstawie przedłożonych faktur na etapie postępowania odwoławczego wraz z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona przesłała faktury VAT, na podstawie których Prezes UOKiK ustalił nowe terminy zapłaty do tych świadczeń. Dotyczy to faktur o numerach:

1. [informacja prawnie chroniona] z dnia 7.05.2020 r.- pozycja w Tabeli Z.2 nr 18515 - ustalono termin zapłaty na 22.06.2020 r. (z uwzględnieniem art. 115 k.c. - termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 54 na 22;
2. [informacja prawnie chroniona] z dnia 26.06.2020 r. - pozycja w Tabeli Z.1 nr 10467 ustalono termin zapłaty na 27.07.2020 r. (z uwzględnieniem art. 115 k.c. - termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 52 na 35;
3. [informacja prawnie chroniona] z dnia 18.05.2020 r. - pozycja w Tabeli Z.1 nr 7055 ustalono termin na 17.06.2020 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się z 36 na 20;
4. [informacja prawnie chroniona] z dnia 23.03.2020 r.- pozycja w Tabeli Z.2 nr 23814 ustalono termin zapłaty na 22.05.2020 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się z 38 na 24;
5. [informacja prawnie chroniona] z dnia 23.03.2020 r.- pozycja w Tabeli Z.2 nr 23815 ustalono termin zapłaty na 22.05.2020 r, liczba dni opóźnienia zmieniła się z 38 na 24;

6. [informacja prawnie chroniona] z dnia 30.06.2020 r. - pozycja w Tabeli Z.2 nr 12645,12646 ustalono termin zapłaty na 30.07.2020 r, liczba dni opóźnienia zmieniła się z 48 na 32;
7. [informacja prawnie chroniona] z dnia 4.05.2020 r. pozycja w Tabeli Z.1 nr 4711 ustalono termin zapłaty na 27.05.2020 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się z 38 na 29;
8. [informacja prawnie chroniona] z dnia 12.08.2020 r. pozycja w Tabeli Z.1 nr 1919 ustalono termin zapłaty na 2.09.2020 r., w związku z tym świadczenie zostało zakwalifikowane jako wymagalne po okresie objętym postępowaniem i zostało ujęte w Tabeli W.8;
9. [informacja prawnie chroniona] z dnia 1.08.2020 r. pozycja w Tabeli Z.1 nr 23195 ustalono termin zapłaty na 26.08.2020 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się z 14 na 5;
10. [informacja prawnie chroniona] z dnia 30.06.2020 r. pozycja w Tabeli Z.2 nr 12642 ustalono termin zapłaty na 30.07.2020 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się z 29 na 13;

W tym miejscu należy dodać, iż Prezes Urzędu przy wydawaniu Decyzji opierał się na danych przekazanych przez samą Stronę, zwłaszcza na danych z Tabeli nr 1, i na tej podstawie ustalał stan faktyczny. Obowiązkiem lojalnego udziału Strony w postępowaniu jest dostarczanie dowodów, w tym materiałów źródłowych (faktur / umów do transakcji handlowych), w szczególności na okoliczności dla niej korzystne. Ponieważ Strona w postępowaniu odwoławczym dostarczyła dowody, które wskazywały na inny niż w Decyzji termin zapłaty poszczególnych świadczeń Prezes na korzyść Strony ustalił nowe terminy zapłaty. Świadczenia te przedstawia poniższa tabela.

Tabela Y: Zmodyfikowane terminy zapłaty, na podstawie faktur przedłożonych przez Stronę postępowania wraz z Wnioskiem.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Termin zapłaty w Decyzji	Data zapłaty z Decyzji	Nowy umowny termin zapłaty	Liczba dni opóźnienia „n” (wg stanu na 31.08.2020)
18515	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]

10467							
7055							
23814							
23815							
12645,12646							
4711							
1919							
23195							
12642							

W pozostałych przypadkach, gdy z dokumentów źródłowych nie wynikał inny termin zapłaty lub sposób jego wyliczenia, Prezes UOKiK stwierdził, że Strona nie wykazała, by umowny termin zapłaty był liczony od dnia otrzymania przez Stronę faktury (brak wpływu doręczenia faktury na bieg terminu zapłaty) - w związku z powyższym nie dostrzeżono podstaw do zmiany ustaleń faktycznych w tym zakresie.

Ponadto Strona nie przedstawiła żadnych dowodów (poza własną adnotacją / pieczętą) na wpływ tych faktur po terminie zapłaty, zatem Prezes Urzędu w świetle materiału dowodowego nie znalazł podstaw do uznania, że Strona otrzymała je po terminie zapłaty - a wręcz inne okoliczności uprawdopodobniały, że mogła je otrzymać jeszcze przed wskazanym na fakturach terminem (np. niektóre czynności wewnętrzne dokonywane były przez Spółkę jeszcze przed deklarowanym wpływem faktury widniejącym na pieczęcie).

W przypadku poniższych faktur Strona odliczyła podatek VAT jeszcze przed, jak twierdzi, otrzymaniem faktury od kontrahenta.

Tabela Z: Transakcje, od których Strona odliczyła VAT przed wskazaną datą otrzymania faktury

Lp. z Tabeli Nr 1	NIP	Nazwa dostawcy	Numer faktury	Data wpływu dowodu zakupu	Termin zapłaty z Decyzji	Data zapłaty za fakturę	Data odliczenia w JPK VAT
836	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
12642							
15682							

18515							
26234							
15524							
15525							

Zgodnie z treścią art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy o VAT odliczenie podatku VAT może nastąpić nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę.

Zatem albo Strona naruszyła obowiązujące przepisy albo posiadała faktury nadesłane drogą elektroniczną lub doręczone przed terminem zapłaty.

Należy mieć na uwadze, że już w marcu 2020 r. Strona utworzyła specjalny adres e-mail na potrzeby doręczeń faktur elektronicznych. Z [informacja prawnie chroniona] (karta postępowania I instancji: 10530 Tom 50) wynika, że utworzono ten adres w związku z zapotrzebowaniem dostawców, a celem miało być przyspieszenie płatności. Dowodem wskazującym na datę otrzymania faktury byłby np. e-mail, którego faktura była załącznikiem czy też koperta poświadczająca nadanie/odbior przesyłki.

Prezes Urzędu podtrzymuje twierdzenia dotyczące wymagalności świadczeń pieniężnych, nawet pomimo braku otrzymania faktury. Stanowisko Spółki, w którym przedstawia czynność doręczenia faktury jako wezwanie do zapłaty, rozpoczynające bieg terminu na spełnienie zobowiązania adekwatne jest wyłącznie do kategorii świadczeń pieniężnych bezterminowych (w których to termin na jego wykonanie nie wynika ani z treści umowy ani z właściwości zobowiązania), ustalany zgodnie z art. 455 Kodeksu Cywilnego⁵. Jak wynika z przeprowadzonej analizy Strona zawierała ze swoimi kontrahentami umowy, w których był oznaczony termin na zapłatę - w znacznej części przypadków jako liczony od dnia wystawienia faktury, a nie od jej doręczenia. W takich przypadkach Prezes Urzędu opierał się na oświadczeniach Strony, złożonych w Tabeli nr 1 lub na treści umowy (bądź faktury), gdy wynikał z nich termin inny niż wskazany w Tabeli nr 1.

Aldi szeroko powołuje się we Wniosku na uregulowania zawarte w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (dalej jako: „Dyrektywa”), w tym na

⁵ ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2023 r. poz. 1610 ze zm.), dalej jako: „Kodeks Cywilny”.

wyartykułowane w niej znaczenie doręczenia faktury dla uprawnienia wierzyciela do odsetek za opóźnienie w płatnościach czy wystąpienia stanu opóźnienia w płatnościach (art. 3 ust. 3 Dyrektywy; art. 4 ust. 1 Dyrektywy. Aldi wskazała, iż „opóźnienie nie występuje, jeżeli płatność (opóźniona) nastąpiła z powodu zaniedbań wierzyciela związanych z jego zobowiązaniem umownym i prawnym, jakim jest doręczenie faktury w terminie, co realnie pozwala dłużnikowi na zrealizowanie świadczenia pieniężnego”. Stanowisko Strony Postępowania jest nieprawidłowe - art. 487 § 2 w zw. z art. 488 § 1 Kodeksu Cywilnego przesądza, że zasadą (w przypadku braku odmiennej umowy lub uregulowania) jest jednocześnie spełnianie świadczeń wzajemnych przez strony umowy. Skoro więc wierzyciel Strony postępowania wykonał swoje zobowiązanie, Strona winna wypełnić jednocześnie własne zobowiązanie umowne, chyba że co innego wynika z treści czynności prawnej. Prezes Urzędu nie podziela stanowiska, zgodnie z którym doręczenie faktury jest częścią zobowiązania umownego czy zobowiązania prawnego wierzyciela - z art. 487 § 2 Kodeksu Cywilnego wynika reguła ekwiwalentności świadczeń. Nie ma podstaw do przyjęcia, by inne obowiązki wierzyciela (t.j. wystawienie i doręczenie dokumentu księgowego) wynikające z przepisów prawa podatkowego, ustawy o rachunkowości czy innych przepisów modyfikowały treść zobowiązania strony umowy, skoro nie wynika to wprost z tych przepisów prawa. W tym miejscu podkreślić należy, że Ustawa Zatorowa stanowiąca implementację Dyrektywy nie uzależnia (poza art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy Zatorowej) stanu wymagalności świadczenia od doręczenia dłużnikowi faktury, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. Zgodnie z art. 12 ust. 3 Dyrektywy państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić w życie przepisy, które są korzystniejsze dla wierzyciela niż przepisy Dyrektywy. Krajowy ustawodawca uznał, że opieranie się przez Prezesa Urzędu w ustalaniu terminów zapłaty, wymagalności świadczeń pieniężnych czy liczby dni opóźnienia na potrzeby Postępowania Zatorowego na treści umowy oraz przepisach Kodeksu Cywilnego, regulujących reżim wykonywania zobowiązań wzajemnych z transakcji handlowych będzie korzystniejsze w ochronie pozycji wierzyciela jako strony stosunku zobowiązaniowego - dlatego też nie przewidziano doręczenia faktury jako warunku rozpoczęcia biegu terminu na spełnienie świadczenia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu dokonał ponownej analizy twierdzeń Strony co do wpływu faktur po terminie płatności, uniemożliwiających ich zapłatę w tym terminie, następnie biorąc pod uwagę przedłożone dokumenty w części z przywołanych faktur dokonał zmian ustaleń faktycznych na korzyść Strony (gdy z dostarczonych dowodów wynikał inny umowny termin zapłaty np. biegnący od doręczenia faktury), w pozostałym zakresie podtrzymał wcześniej poczynione ustalenia (gdy Strona nie dostarczyła dowodów

źródłowych, potwierdzających inny sposób ustalania umownego terminu zapłaty niż przyjęty w Decyzji lub gdy nie wykazała, że termin doręczenia faktury w ramach ustaleń umownych stron transakcji handlowej miał wpływ na modyfikację terminu wskazanego na fakturze lub ujawnionego przez Stronę w Tabeli nr 1) - w związku z powyższym dla tych transakcji data otrzymania faktury nie miała wpływu na ustalenie umownego terminu zapłaty.

b) Należności sporne

We Wniosku Strona wskazała, iż część zapłaconych z opóźnieniem faktur to faktury sporne, tzn. między stronami transakcji zaistniał spór, który uzasadniał, zdaniem Aldi, wstrzymanie się ze spełnieniem całości świadczenia pieniężnego lub jego części co do spornej kwoty. Listę takich spornych transakcji strona przedstawiła już przy piśmie z 14 grudnia 2022 r., a przy Wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przedłożyła kolejną listę, częściowo pokrywającą się z wcześniejszą.

W związku z powyższym, wezwaniem z dnia 5 grudnia 2023 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Strony o ostateczne wskazanie, które faktury jej zdaniem są sporne oraz na czym polega spór między kontrahentami, a także o przekazanie dowodów, które potwierdzają istnienie sporu (karta akt postępowania II instancji: 239-241) . Strona, w odpowiedzi nadesłała kolejną listę z fakturami, które jej zdaniem nie zostały opłacone w terminie z uwagi na istniejący spór, co powodowało, że Strona wstrzymywała się z zapłatą za nie oraz przekazała faktury wymienione w tabeli nr 2, stanowiącej załącznik nr 3 do pisma Aldi z 12 stycznia 2024 r. (karta akt postępowania II instancji: 468-470) i faktury korygujące do nich (karta akt postępowania II instancji: 472-672) .

Po przeanalizowaniu nadesłanych faktur i faktur korygujących, które mają potwierdzać spór między Stroną a kontrahentami, uniemożliwiający zapłacenie tych faktur zgodnie z terminem zapłaty zawartym w umowach, Prezes UOKiK nie dostrzegł sporu pomiędzy stronami tych transakcji. Różnice cenowe czy też nienaliczone rabaty, zwroty, wystawione lub oczekiwane korekty itd. to normalne działania między przedsiębiorcami, którzy prowadzą działalność gospodarczą. Z analizy nadesłanych faktur wynika, że Strona często płaćła z opóźnieniem kwoty, które wynosiły kilkadziesiąt tysięcy złotych, podczas gdy rzekomy spór (lub obejmujący jedynie część świadczenia) dotyczył kilkuset złotych lub nie uzasadniał braku terminowej płatności co do kwot objętych całością zobowiązania.

Prezes Urzędu dostrzega możliwość wstrzymania się ze spełnieniem świadczenia co do jego spornej kwoty, w sytuacji wystąpienia rzeczywistego sporu - tzn. gdy zdaniem dłużnika zapłata spornej kwoty jest nienależna wobec treści zobowiązania, wynika z niewykonania lub niewłaściwego wykonania zobowiązania wzajemnego przez wierzyciela czy w sposób

bezpośredni ma zabezpieczać interes prawny dłużnika np. poprzez uzgodnione odroczenie terminu zapłaty na czas wyjaśnienia reklamacji - aczkolwiek te fakty powinny wynikać wprost z przedłożonego przez Stronę materiału dowodowego, skoro się powołuje na okoliczności dla niej korzystane, które udowodnić mogą jedynie dokumenty będące w jej posiadaniu.

Strona nie wykazała czy rzeczywiście istniały obiektywne przeszkody do zapłaty tych faktur uzasadnione spornym charakterem świadczenia. W przedmiotowej sprawie nie przedstawiono żadnych dowodów oprócz faktur korygujących, które by miały świadczyć o istnieniu sporu pomiędzy Stroną a jej kontrahentami.

Zatem Prezes UOKiK nie może uznać tych faktur za sporne, ponieważ Strona nie przedstawiła żadnych dowodów wezwań, pism, pism procesowych, które uprawdopodobniłyby istnienie sporu między nią a kontrahentami, których dotyczą nadesłane faktury.

Jednakże mając na uwadze nadesłane faktury korygujące, Prezes UOKiK uwzględnił ich wystawienie i obniżył kwotę transakcji handlowych, od których została naliczona administracyjna kara pieniężna za niespełnienie lub spełnienie po terminie świadczenia pieniężnego. Na podstawie faktur korygujących, pomniejszono kwoty transakcji do których wystawiono następujące faktury korygujące (karty akt postępowania II instancji: 472- 672), które to modyfikacje co do kwot zobowiązań Strony obrazuje Tabela A zamieszczona poniżej.

W zamieszczonej Tabeli A organ wskazał ponadto 12 transakcji, do których uwzględnił faktury korygujące (co do kwot nie odjętych w Tabelach Karowych do Decyzji), które Strona wskazywała pod nazwą „należności od dostawców”, a znajdowały się w materiale dowodowym przekazanym przez Stronę.

Łącznie zatem, uwzględniono faktury korygujące zmniejszające wartość zobowiązań do 50-ciu transakcji handlowych ujętych w Tabeli Z.1, stanowiącej załącznik do Decyzji, i tym samym przeniesiono te transakcje do Tabeli Z.4, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Tabela A: Pomniejszenia wartości świadczeń pieniężnych, wynikające z faktur korygujących

Lp. z Tabeli nr 1	Nazwa dostawcy	NIP	Numer faktury	Kwota do zapłaty	Kwota z faktury korygującej	Kwota wartości świadczenia pieniężnego po pomniejszeniu
22665	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
22704						

17543						
4761						
4772						
4767						
4769						
4787						
25212						
12085						
16719						
6108						
24411						
24421						
8166						
4180						
23847						
158						
159						
7249						
18295						
18296						
18297						
18302						
10727						
6266						
6269						
6271						
6291						
6298						
6264						
6292						
9290						
9231						
9254						
17482						
3574						
1498						
4757						
4758						

4759						
8905						
9373						
16436						
16431						
16429						
16917						
17087						
18579						
22313						

c) Informacje uzyskane od kontrahentów Strony, które wpłynęły na modyfikację umownych terminów zapłaty w transakcjach handlowych

Wraz z Wnioskiem Strona nadesłała oświadczenia swoich trzech kontrahentów (karty postępowania II instancji: 137-141), tj. [informacja prawnie chroniona] z dnia 31 stycznia 2023 r., [informacja prawnie chroniona] z dnia 31 stycznia 2023 r. oraz [informacja prawnie chroniona] z dnia 13 lutego 2023 r.

Z oświadczeń tych wynika, iż ww. spółki nie uznają opóźnień w zapłacie za swoje usługi jako działania na ich szkodę. Oświadczyły, że akceptują rozbieżności w sprawie płatności, a terminy zapłaty były ustalane na bieżąco. Wszystkie firmy zauważyły, że okres wybuchu pandemii spowodował wiele utrudnień.

W oparciu o ww. oświadczenia, Strona wniosła o wyłączenie transakcji niezapłaconych w terminie z tymi podmiotami z orzekania o karze administracyjnej.

Złożenie wyłącznie oświadczeń, sporządzonych na potrzeby prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest wystarczającym dowodem na okoliczność braku zatorów pieniężnych. Kontrahenci nie przedstawili dokumentów potwierdzających negocjacje w opóźnieniach płatniczych i wiążące modyfikacje terminów zapłaty, dokonanych przed upływem terminu ich wymagalności.

Prezes UOKiK chcąc wyjaśnić dogłębnie sprawę zwrócił się do [informacja prawnie chroniona] o nadesłanie umów, na podstawie których zostały wystawione przez nią faktury wymagalne w okresie objętym postępowaniem oraz wskazanie sposobu ich doręczenia w celu poprawnego ustalenia umownych terminów zapłaty.

[informacja prawnie chroniona]

Po przeanalizowaniu umowy zawartej pomiędzy Aldi sp. z o.o., a [informacja prawnie chroniona], dotyczącej korzystania z [informacja prawnie chroniona] wynika, iż za swoje usługi [informacja prawnie chroniona] otrzymywała od Strony zryczałtowaną opłatę miesięczną (opłatę ryczałtową) w formie zaliczek i z końcem roku ostateczną fakturę końcową. Zgodnie z postanowieniem pkt. 7.3 tej umowy, opłata jest wymagalna do zapłaty natychmiast po otrzymaniu faktury przez Stronę.

W związku z powyższym konieczne stało się zweryfikowanie transakcji Strony postępowania z tymi kontrahentami. Co do zasady termin „natychmiastowy” interpretować należy jako dokonanie czynności „w tej samej chwili” lub „tego samego dnia”. Termin „natychmiast” wskazuje na tożsamość czasu wykonania zobowiązania z terminem, w którym powinno być ono wykonane. Z kolei termin określony jako „niezwłocznie” doktryna orzecznicza interpretuje jako taki, w którym dłużnik powinien wykonać zobowiązanie „bez zbędnej zwłoki” - a więc w czasie rozsądnym i możliwym do wykonania danej czynności, bez nieuzasadnionego opóźnienia. Aby uwzględnić realia obrotu gospodarczego, a także fakt że termin zapłaty określony został w umowie w sposób „nieostry” - a więc wymagający interpretacji, Prezes Urzędu w niniejszej sprawie przyjął na korzyść Strony, że termin określony w umowie jako „natychmiastowy” wynosi 7 dni - jako możliwie najdłuższy, graniczny na wykonanie zobowiązania, wymagalnego „natychmiast”, po którego upływie dłużnik popada w opóźnienie.

(por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2017 r. o sygn. akt: I CSK 408/16; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2023 r. o sygn. akt: II CSKP 298/22; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 listopada 2020 r. o sygn. akt: I ACa 360/20).

Po przeanalizowaniu informacji i dokumentów dot. transakcji handlowych, w przypadku sześciu z nich Prezes UOKiK skorygował w Tabeli Z.2 ilość dni opóźnienia, dotyczy to faktur o numerach:

1. [informacja prawnie chroniona] z dnia 5.02.2020 r. - otrzymanej przez Stronę w dniu 25.02.2020 r., ustalono nowy umowny termin zapłaty na 3.03.2020 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się ze 156 na 143;
2. [informacja prawnie chroniona] z dnia 31.01.2020 r. - otrzymanej przez Stronę w dniu 25.02.2020 r., ustalono nowy umowny termin zapłaty na 3.03.2020 r. a liczba dni opóźnienia zmieniła się ze 161 na 143;

3. [informacja prawnie chroniona] z dnia 6.02.2020 r. - otrzymanej przez Stronę w dniu 25.02.2020 r., ustalono nowy umowny termin zapłaty na 3.03.2020 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się ze 155 na 143;
4. [informacja prawnie chroniona] z dnia 27.04.2020 r. - otrzymanej przez Stronę w dniu 30.06.2020 r., ustalono nowy umowny termin zapłaty na 07.07.2020 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się z 74 na 17;
5. [informacja prawnie chroniona] z dnia 17.03.2020 r. - otrzymanej przez Stronę w dniu 30.06.2020 r., ustalono nowy umowny termin zapłaty na 7.07.2024 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się z 115 na 17;
6. [informacja prawnie chroniona] z dnia 20.05.2020 r. - otrzymanej przez Stronę w dniu 30.06.2020 r., ustalono nowy umowny termin zapłaty na a 07.07.2020 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się z 51 na 17.
7. [informacja prawnie chroniona] z dnia 26.06.2020 r.- otrzymanej 30.06.2020 r., ustalono nowy umowny termin zapłaty na 07.07.2020 r., liczba dni opóźnienia zmieniła się z 14 na 17.

W Tabeli B, zamieszczonej poniżej przedstawiono dokonane zmiany co do wyszczególnionych transakcji handlowych w zakresie umownych terminów zapłaty oraz liczby dni opóźnienia z kontrahentem [informacja prawnie chroniona], przyjętych w Tabeli Karowej Z.2.

Tabela B: Zmiany umownych terminów zapłaty oraz liczby dni opóźnienia dot. [informacja prawnie chroniona]

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Data wpływu faktury	Termin zapłaty z Decyzji	Nowy termin zapłaty	Data zapłaty	Liczba dni opóźnienia „n” (wg stanu na 31.08.2020)
680	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
679								
678								
677								
676								
675								
674								

[informacja prawnie chroniona]

W odpowiedziach na wezwanie z dnia 5 grudnia 2023 r. Strona przesłała tabelę 1 (pozycje 29-32), w której ostatecznie określiła, których zobowiązań nie mogła uregulować w terminie, ponieważ dokument sprzedaży (faktura VAT) dotarła do Strony po terminie, w którym powinna zostać opłacona (karta postępowania II instancji: 297-298a).

Po przeanalizowaniu zebranych danych, Prezes UOKiK stwierdził, iż transakcje te w Decyzji nie weszły do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem. Z uwagi na dyspozycję art. 139 k.p.a. bezprzedmiotowa jest zmiana ustaleń co do tych transakcji z uwagi na brak wpływu na rozstrzygnięcie w zakresie wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej.

Tabela C: Transakcje [informacja prawnie chroniona], wyłączone z rozstrzygania o karze na etapie Decyzji I instancji

Lp. z Tabeli nr 1	NIP	Nazwa dostawcy	Numer faktury	Data wpływu dowodu zakupu	Data zapłaty za fakturę
15524	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
15525					
15526					
15527					

Zauważyć należy, iż w piśmie z dnia 14 grudnia 2022 r. - Załącznik 1 Plik excel pt. „Nowy Załącznik Z1 i Z2” wraz z materiałami źródłowymi Strona wskazała inne terminy do zapłaty zobowiązań niż w Tabeli nr 1. Dotyczy to faktur o nr: [informacja prawnie chroniona] (karta postępowania I instancji: 9549 Tom 46). **Organ w postępowaniu I instancji skorygował to w Decyzji zgodnie z informacjami przekazanymi przez Stronę** - w związku z powyższym w postępowaniu odwoławczym nie wystąpiła potrzeba dokonywania zmian w tym zakresie, gdyż uwagi Strony zostały uwzględnione już na etapie rozstrzygnięcia zawartego w Decyzji.

[informacja prawnie chroniona]

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 8 listopada 2023 r. [informacja prawnie chroniona] [informacja prawnie chroniona] nadesłała umowę zawartą z Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie oraz korespondencję mailową dotyczącą wynikających z tej umowy faktur (karta akt postępowania II instancji: 201-235).

Zgodnie [informacja prawnie chroniona], płatności będą następowały w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez Stronę poprawnie wystawionej faktury VAT (nie zaś w terminie płatności wskazanym na fakturze).

W oparciu o informacje otrzymane od [informacja prawnie chroniona] , dotyczące doręczenia wystawionych przez nią faktur, Prezes UOKiK przeanalizował zebrane dane i zgodnie z umową zawartą między Stroną a tym kontrahentem ustalił daty doręczenia poszczególnych faktur, termin zapłaty zgodny z umową oraz obliczył na nowo liczbę dni opóźnienia.

W wyniku analizy Prezes UOKiK wprowadził zmiany w następujący sposób, ustalając nowy 14 dniowy termin zapłaty z umowy, liczony od dnia otrzymania faktury, tj.:

1. [informacja prawnie chroniona] - pozycja z Tabeli Z.1 nr 22011, - ustalono termin zapłaty na 9.07.2020 r. (data doręczenia faktury 25.06.2020), a zatem świadczenie zostało spełnione w terminie i przeniesione do Tabeli W.8.
2. [informacja prawnie chroniona] - pozycja z Tabeli Z.1 nr 22010, ustalono termin zapłaty na 9.07.2020 r. (data doręczenia faktury 25.06.2020) a zatem świadczenie zostało spełnione w terminie, , świadczenie zostało przeniesione do Tabeli W.8;
3. [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 22005, ustalono termin zapłaty na 1.07.2020 r. (data doręczenia faktury 17.06.2020), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 35 dni na 19; ;
4. [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 22023, ustalono termin zapłaty na 9.07.2020 r. (data doręczenia faktury 25.06.2020), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 14 na 20 dni;
5. [informacja prawnie chroniona] - pozycja z Tabeli Z.1 nr 22003, ustalono termin zapłaty na 21.07.2020 r. (data doręczenia faktury 07.07.2020) a zatem świadczenie zostało spełnione w terminie, przeniesione do Tabeli W.8;
6. [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 22031, ustalono termin zapłaty na 20.08.2020 r. (data doręczenia faktury 06.08.2020), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 10 na 11;
7. [informacja prawnie chroniona] - Tabela Z.1 nr 22032, ustalono termin zapłaty na 25.08.2020 r. (data doręczenia faktury 11.08.2020), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 17 na 6.

Poniższa Tabela D obrazuje dokonane zmiany w zakresie terminów zapłaty oraz liczby dni opóźnienia, w stosunku do danych o transakcjach handlowych, przyjętych w Tabeli Z.1.

Tabela D: Zmiany terminów zapłaty oraz liczby dni opóźnienia z kontrahentem [informacja prawnie chroniona]

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Termin zapłaty z Decyzji	Data zapłaty	Data doręczenia faktury	Nowy termin zapłaty	Nowa liczba dni opóźnienia
22005	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
22032								
22023								
22011								
22003								
22010								
22031								

d) Terminy wynikające z umów nieprawidłowo ustalone za podstawę wyliczenia opóźnień w płatnościach w toku postępowania pierwszej instancji

Analizując materiał dowodowy (umowy z kontrahentami oraz faktury) przekazany przez Stronę postępowania przy piśmie z 12 stycznia 2024 r. jak również zgromadzony na wcześniejszych etapach postępowania, Prezes UOKiK stwierdził, że w postępowaniu I instancji w stosunku do transakcji między Stroną a niektórymi kontrahentami przyjęto umowne terminy zapłaty, wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1, które były niezgodne z zawartymi zapisami przekazanych następnie umów.

Powyższe dotyczy transakcji z następującymi kontrahentami:

1. [informacja prawnie chroniona] - termin zapłaty zgodnie z umową został ustalony na - 30 dni od dnia wpływu poprawnie wystawionych faktur [informacja prawnie chroniona] (karta postępowania II instancji: 392 - 421);
2. [informacja prawnie chroniona] - termin zapłaty zgodnie z umową został ustalony na 30 dni od dnia doręczenia faktury (karta postępowania I instancji: 7018-7020 Tom 35);
[informacja prawnie chroniona] - termin zapłaty zgodnie z umową został ustalony na 14 dni od dnia wystawienia faktury (karta postępowania II instancji: 423-443), zatem

skorygowano błędnie ustalony termin zapłaty z uwzględnieniem tegoż terminu, a także poprawiono liczbę dni opóźnienia z uwzględnieniem ostatniego dnia objętego postępowaniem tj. do dnia 31.08.2020 r.;

3. [informacja prawnie chroniona] - termin zapłaty zgodnie z umową został ustalony na 21 dni od dnia wystawienia faktury (karta postępowania I instancji: 7108-7127).

W związku z powyższym niezbędne było ustalenie poprawnych terminów zapłaty z wymienionymi kontrahentami w postępowaniu prowadzonym na skutek wpływu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Ad. 1 Transakcje na które wystawiono faktury przez [informacja prawnie chroniona] o numerach:

- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 21919 - data wpływu - 24.06.2020 r. - ustalono nowy umowny termin zapłaty na 24.07.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 10.07.2020 r.);
- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 21915 - data wpływu faktury 24.06.2020 r. - ustalono nowy umowny termin zapłaty na 24.07.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 10.07.2020 r.);
- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 21922 - data wpływu faktury 01.07.2020 r. - ustalono nowy umowny termin zapłaty na 31.07.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 24.07.2020 r.);

mając na względzie powyższe ustalenia w/w świadczenia pieniężne zostały uznane za spełnione w terminie i zostały przeniesione z tabeli karowej do Tabeli W.8.

- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 21899 - data wpływu faktury 21.05.2020 r. ustalono nowy umowny termin zapłaty na 22.06.2020 r. (zgodnie z 115 k.c.- termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą), (faktura została zapłacona w dniu 31.08.2020 r.), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 73 na 70;
- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 21913 - data wpływu faktury 08.06.2020 r. ustalono nowy umowny termin zapłaty na 08.07.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 20.07.2020 r.), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 38 na 12.

Ad.2 Dla transakcji na którą wystawiono fakturę przez [informacja prawnie chroniona] o numerze: [informacja prawnie chroniona] pozycja w Tabeli Z.1 nr 4140 ustalono nowy termin zapłaty 9.09.2020 r. (data wpływu faktury - 10.08.2020r., faktura została

zapłacona w dniu 17.08.2020 r.), świadczenie zostało zakwalifikowane jako wymagalne po okresie objętym postępowaniem i zostało ujęte w Tabeli W.8;

Ad.3 Transakcje na które wystawiono przez [informacja prawnie chroniona] faktury o numerach:

- [informacja prawnie chroniona] pozycja w Tabeli Z.1 nr 1921 - ustalono nowy umowny termin zapłaty na 27.08.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 15.09.2020 r.), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 5 na 4.
- [informacja prawnie chroniona] pozycja w Tabeli Z.1 nr 1916 - ustalono nowy umowny termin zapłaty na 26.05.2020 (faktura została zapłacona w dniu 19.08.2020 r.), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 1 na 85,
- [informacja prawnie chroniona] pozycja w Tabeli Z.1 nr 1915 - ustalono nowy umowny termin zapłaty na 3.08.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 19.08.2020), liczba dni opóźniono zmieniła się z 1 na 16;
- [informacja prawnie chroniona] pozycja w Tabeli Z1 nr 1913 - ustalono nowy umowny termin zapłaty na 23.07.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 13.08.2020), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 2 na 21.

Dla faktur wskazanych wyżej, skorygowano umowny termin zapłaty na 14 dni od dnia wystawienia faktury, a liczbę dni opóźnienia wyliczono do dnia zapłaty lub ostatniego dnia postępowania tj. 31.08.2020 r.

Ad.4 W transakcjach z [informacja prawnie chroniona] na którą wystawiono faktury:

- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 6990 - ustalono nowy umowny termin na 21.07.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 27.08.2020 r.) liczba dni opóźnienia zmieniła się z 44 na 37,
- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 6995 - ustalono termin zapłaty na 21.08.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 27.08.2020 r.), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 13 na 6;
- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 6987 - ustalono termin zapłaty na 22.06.2020 r. (z uwzględnieniem art. 115 k.c. - termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą) (faktura została zapłacona w dniu 27.08.2020 r.), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 73 na 66;

- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 6979 - ustalono termin zapłaty na 03.06.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 22.06.2020 r.), liczba dni opóźnienia zmieniła się z 26 na 19;
- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 6989 - ustalono termin zapłaty na 29.07.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 27.07.2020 r.) świadczenie zostało zakwalifikowane jako spełnione w terminie i zostało ujęte w Tabeli W.8;
- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 6993 - ustalono termin zapłaty na 28.08.2020 r. (faktura została zapłacona w dniu 27.08.2020 r.) świadczenie zostało zakwalifikowane jako spełnione w terminie i zostało ujęte w Tabeli W.8;
- [informacja prawnie chroniona] - pozycja w Tabeli Z.1 nr 6985 - ustalono termin zapłaty na 22.06.2020 r. (z uwzględnieniem art. 115 k.c. - termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą) (faktura została zapłacona w dniu 27.07.2020 r.) liczba dni opóźnienia zmieniła się z 27 na 35.

Ponadto Prezes UOKiK badając materiał dowodowy ustalił także nowe terminy zapłaty na podstawie umów przekazanych organowi w I instancji a nieuwzględnionych w Decyzji.

Zmiany te dotyczą następujących transakcji o numerach Lp. z Tabeli Z.1: 6650, 6871, 6876, 7769, 7774, 7773, 7777, 7783, 7782, 7787, 7786, 7788, 20573, 20575, 20580, 20578, 20577, 20576, 20592, 20590, 20589, 20561, 20591, 20593, 20581, 20574, 20579, 21682, 25495, 25484, 25476, 25477, 25488, 25489, 25494, 25493, 25497, 25492, 25496, 25491, 25498, 25499, 25487, 25515, 25507, 25501, 25506, 25516, 25502, 25504, 25503, 25505, 25523, 25522 i z Tabeli Z.2: 15520. Transakcje te zostały w większości przeniesione do Tabeli W.8 z wyjątkiem transakcji o nr 25477, 25487, 25501, 25502, 25504, 25503, 25505 gdzie ustalono poprawną ilość dni opóźnienia.

Niniejsze dokonane ustalenia, co do wyżej wymienionych kontrahentów oraz transakcji handlowych, przedstawia Tabela E.

Tabela E: Modyfikacje co do terminów zapłaty i liczby dni opóźnienia po uwzględnieniu terminów zawartych w umowach.

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	Termin zapłaty z Decyzji	Data zapłaty	Nowy termin zapłaty	Nowa liczba dni opóźnienia
21919	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
21915							

21922							
21899							
21913							
4140							
1921							
6990							
6995							
6987							
6979							
6993							
6985							
1916							
1915							
1913							
6650							
6871							
6876							
7771							
7769							
7774							
7773							
7777							
7783							
7782							
7787							
7786							
7788							
20573							
20575							
20580							
20578							
20577							
20576							

20592							
20590							
20589							
20561							
20591							
20593							
20581							
20574							
20579							
21682							
15520							
25479							
25495							
25484							
25476							
25477							
25488							
25489							
25494							
25493							
25497							
25492							
25496							
25491							
25498							
25499							
25487							
25515							
25507							
25501							
25506							
25516							
25502							
25504							
25503							

25505							
25523							
25522							

Umowne terminy zapłaty wobec [informacja prawnie chroniona]

Strona przedłożyła do akt sprawy umowę o [informacja prawnie chroniona] z dn. 27.05.2021 r. (a więc zawartą już po okresie objętym postępowaniem) z kontrahentem [informacja prawnie chroniona] (NIP: [informacja prawnie chroniona]) - k. 444-467 akt postępowania II instancji). Prezes Urzędu po dokonaniu weryfikacji stwierdził, że w Tabelach Karowych do Decyzji nie znalazły się świadczenia pieniężne, wynikające z transakcji handlowych, zawartych z tym kontrahentem.

Przedłożona umowa nie mogła stanowić podstawy do dokonania modyfikacji terminów zapłaty z odrębnym podmiotem tj. [informacja prawnie chroniona] [informacja prawnie chroniona] z którym zawarte transakcje handlowe zostały ujęte w Tabelach Karowych.

e) Inne zmiany po weryfikacji materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji

Analizując zgromadzony materiał dowodowy Prezes Urzędu skorygował nieprawidłowo ustalone terminy zapłaty, które wypadały w dni wolne od pracy, tj. soboty, niedziele i święta.

Po weryfikacji dokonano następujących zmian w Tabelach Karowych:

W tabeli Z.1 zmieniono termin zapłaty w pozycjach:

- 10455 z 1.05.2020 r. - święto - na 4.05.2020 r. poniedziałek;
- 13125 z 28.06.2020 r. - niedziela - na 29.06.2020 r. poniedziałek;
- 13129 z 2.08.2024 r. - niedziela - na 3.08. 2020 r. poniedziałek (w związku ze zmianą transakcja została uznana za spełnioną w terminie i wyłączona z rozstrzygania o karze);
- 14194 z 17.05.2020 r. - niedziela - na 18.05.2020 r. poniedziałek;
- 18263 z 16.05.2020 r. - sobota - na 18.05.2020 r. poniedziałek;
- 24642 z 1.05.2020 r. - święto - na 4.05.2020 r. poniedziałek;
- 4358, 4359 z 30.05.2020 r. - sobota - na 1.06.2020 r. poniedziałek;
- 6443 z 04.04.2020 r. - sobota - na 06.04.2020 r. poniedziałek.

W tabeli Z.2 zmieniono termin zapłaty w pozycjach:

- 12715 z 13.04.2020 r. - święto - na 14.04.2020 r. wtorek;
- 4534 z 13.04.2020 r. - święto - na 14.04.2020 r. wtorek;
- 4533 z 13.04.2020 r. - święto - na 14.04.2020 r. wtorek.

W tabeli Z.4 zmieniono termin w pozycjach:

- 1031 z 4.07.2020 r. - sobota - na 6.07.2020 r. - poniedziałek;
- 1254 z 8.08.2020 r. - sobota - na 10.08.2020 r. - poniedziałek;
- 1834 z 25.07.2020 r. - sobota - na 27.07.2020 r. poniedziałek;
- 1835 z 25.07.2020 r. - sobota - na 27.07.2020 r. poniedziałek;
- 4981 z 14.06.2020 r. - niedziela - na 15.06.2020 r. poniedziałek;
- 7233 z 4.07.2020 r. - sobota - na 6.07.2020 r. poniedziałek;
- 7234 z 5.07.2020 r. - niedziela - na 6.07.2020 r. - poniedziałek;
- 7347 z 5.04.2020 r. - niedziela - na 6.04.2020 r. poniedziałek;
- 9809 z 17.05.2020 r. - niedziela - na 18.05.2020 r. poniedziałek;
- 16373 z 23.08.2020 r. - niedziela - na 24.08.2020 r. - poniedziałek;
- 16914 z 13.06.2020 r. - sobota - na 15.06.2020 r. - poniedziałek;
- 16940 z 4.07.2020 r. - sobota - na 6.07.2020 r. - poniedziałek;
- 17366 z 26.07.2020 r. - niedziela - na 27.07.2020 r. - poniedziałek;
- 17374 z 9.08.2020 r. - niedziela - na 10.08.2020 r. - poniedziałek;
- 17389 z 15.08.2020 r. - sobota - na 17.08.2020 r. - poniedziałek;
- 18267 z 9.05.2020 r. - sobota - na 11.05.2020 r. - poniedziałek;
- 18449 z 9.08.2020 r. - niedziela - na 10.08.2020 r. - poniedziałek;
- 19741 z 21.06.2020 r. - niedziela - na 22.06.2020 r. - poniedziałek;
- 19826 z 30.05.2020r. - sobota - na 1.06.2020 r. - poniedziałek;
- 21709 z 9.08.2020 r. - niedziela - na 10.08.2020 r. - poniedziałek;
- 23955 24.05.2020 r. - niedziela - na 25.05.2020 r. - poniedziałek;
- 25440 z 25.07.2020 r. - sobota - na 27.07.2020 r. poniedziałek.

W tabeli Z.5 zmieniono termin w pozycjach :

- 102 z 18.07.2020 r. - sobota - na 20.07.2020 r. - poniedziałek;
- 1810 z 12.01.2020 r. - niedziela - na 13.01.2020 r. - poniedziałek;

- 1811 z 12.01.2020 r. - niedziela - na 13.01.2020 r. - poniedziałek;
- 2874 z 4.07.2020 r. - sobota - na 6.07.2020 r. - poniedziałek;
- 2875 z 5.07.2020 r. - niedziela - na 6.07.2020 r. - poniedziałek;
- 2883 z 25.07.2020 r. - sobota - na 27.07.2020 r. - poniedziałek;
- 2884 z 25.07.2020 r. - sobota - na 27.07.2020 r. - poniedziałek;
- 2885 z 25.07.2020 r. - sobota - na 27.07.2020 r. - poniedziałek;
- 2887 z 19.07.2020 r. - niedziela - na 20.07.2020 r. - poniedziałek;
- 2889 z 19.07.2020 r. - niedziela - na 20.07.2020 r. - poniedziałek;
- 2890 z 19.07.2020 r. - niedziela - na 20.07.2020 r. - poniedziałek;
- 9602 z 20.06.2020 r. - sobota - na 22.06.2020 r. - poniedziałek;
- 9603 z 21.06.2020 r. - niedziela - na 22.06.2020 r. - poniedziałek;
- 9709 z 7.06.2020 r. - niedziela - na 8.06.2020 r. - poniedziałek;
- 14845 z 7.03.2020 r. - sobota - na 9.03.2020 r. - poniedziałek;
- 16796 z 26.07.2020 r. - niedziela - na 27.07.2020 r. - poniedziałek;
- 21764 z 4.04.2020 r. - sobota - na 6.04.2020 r. - poniedziałek;
- 21782 z 19.07.2020 r. -niedziela - na 20.07.2020 r. - poniedziałek;
- 21783 z 19.07.2020 r. -niedziela - na 20.07.2020 r. - poniedziałek;
- 21784 z 19.07.2020 r. - niedziela - na 20.07.2020 r. - poniedziałek;
- 21824 z 19.01.2020 r. - niedziela - na 20.01.2020 r. - poniedziałek;
- 21825 z 19.01.2020 r. - niedziela - na 20.01.2020 r. - poniedziałek;
- 21826 z 19.01.2020 r. - niedziela - na 20.01.2020 r. - poniedziałek.

W związku z powyżej powziętymi ustaleniami dot. umownego terminu zapłaty świadczeń pieniężnych, zmianie uległa również liczba dni opóźnienia. Natomiast w jednym przypadku świadczenie poz. 13129 zostało uznane za spełnione w terminie w związku z czym nie wchodzi ono już do sumy świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, wobec czego zostało przeniesione do Tabeli W.8.

W trakcie analizy materiału dowodowego, Prezes UOKiK stwierdził, iż w kilku przypadkach do wyliczenia wartości świadczenia pieniężnego przyjęto niewłaściwy kurs euro. W związku z tym, Prezes Urzędu ustalił prawidłowy kurs i zmienił jego wysokość, a tym samym w części transakcji obniżył wysokość Jednostkowych Kar Pieniężnych, a w przypadku gdy zmiana kursu wymiany doprowadziłaby do zwiększenia JKP na niekorzyść Strony, pozostawił dotychczasową wysokość Jednostkowej Kary Pieniężnej, naliczoną od tych opóźnionych lub

niepełnionych w terminie transakcji. Dotyczy to transakcji ujętych w Tabeli Z.2 w pozycjach:

- 678 - prawidłowy kurs to 4,3355 EUR,
- 679 - prawidłowy kurs to 4,3355 EUR,
- 680 - prawidłowy kurs to 4,3355 EUR,
- 3961, 3962 - prawidłowy kurs to 4,5424 EUR,
- 3977, 3978 - prawidłowy kurs to 4,4660 EUR,
- 15510 - prawidłowy kurs to 4,4660 EUR,
- 15509 - prawidłowy kurs to 4,4660 EUR,
- 10856 - prawidłowy kurs to 4,4072 EUR,
- 3988, 3889 - prawidłowy kurs to 4,4072 EUR,
- 3990 - prawidłowy kurs to 4,4072 EUR,
- 3366 - prawidłowy kurs to 4,5424 EUR,
- 18515 - prawidłowy kurs to 4,4503 EUR.

W trakcie analizy całego materiału dowodowego, Prezes UOKiK stwierdził również nieprawidłowe wyliczenie liczby dni opóźnienia (naliczono opóźnienie do dnia zapłaty, a nie do dnia 31 sierpnia 2020 r., tj. ostatniego dnia objętego postępowaniem) w przypadku świadczeń pieniężnych ujętych w Tabeli Z.6 w następujących pozycjach: 9732 oraz 9733. Nowo ustalona liczba dni opóźnienia tych świadczeń pieniężnych wynosi 63 - co zostało przedstawione poniżej.

Tabela F: Modyfikacja liczby dni opóźnienia w transakcjach [informacja prawnie chroniona]

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ Numer faktury	Data zakupu/ Data wystawienia faktury	WŚ	Waluta	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty	Liczba dni opóźnienia „n” (wg stanu na 31.08.2020)
9732	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
9733								

f) Wyłączenia wobec powziętych wątpliwości co do stanu faktycznego dot. transakcji handlowych

Wobec powyższych wątpliwości co do stanu faktycznego w zakresie transakcji handlowych wyszczególnionych poniżej, kiedy to np. termin zapłaty jest wcześniejszy niż termin wystawienia faktury, Prezes UOKiK rozstrzygnął wątpliwości na korzyść Strony i wyłączył na podstawie art. 81a k.p.a. te świadczenia pieniężne z sumy wartości świadczeń spełnionych przez Stronę po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem. Transakcje poniższe zostały ujęte w tabeli wyłączeniowej W.8.

1. nr 12151 (pozycja z Tabeli Nr 1) [informacja prawnie chroniona] ;
2. nr 5748 (pozycja z Tabeli Nr 1) [informacja prawnie chroniona] ;
3. nr 15202 (pozycja z Tabeli Nr 1) [informacja prawnie chroniona] ;
4. nr 22535 (pozycja z Tabeli Nr 1) [informacja prawnie chroniona] ;
5. nr 15228 (pozycja z Tabeli Nr 1) [informacja prawnie chroniona];
6. nr 26080 (pozycja z Tabeli Nr 1) [informacja prawnie chroniona];
7. nr 7857 (pozycja z Tabeli Nr 1) [informacja prawnie chroniona] .

g) Błędne wartości świadczenia pieniężnego

W trakcie weryfikacji materiału dowodowego Prezes UOKiK ustalił, iż w przypadku świadczeń pieniężnych ujętych w Tabeli nr 1 pod Lp. 9585 oraz 9732, zawartych następnie w Tabeli karowej Z.6 w wyniku omyłki wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem została ustalona nieprawidłowo.

1. W przypadku świadczenia pieniężnego ujętego w Tabeli nr 1 pod Lp. 9585 ustalono w Decyzji, że wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury a wynosząca [informacja prawnie chroniona] EUR pomnożona przez kurs EUR wynoszący 4,5523 wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem powinna wynieść [informacja prawnie chroniona] zł zamiast błędnie ustalonej [informacja prawnie chroniona] zł.
2. W przypadku świadczenia pieniężnego ujętego w Tabeli nr 1 pod Lp. 9732 ustalono w Decyzji, że wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury, a wynosząca [informacja prawnie chroniona] EUR pomnożona przez kurs EUR wynoszący 4,4503 wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem powinna wynieść [informacja prawnie chroniona] zł zamiast błędnie ustalonej [informacja prawnie chroniona] zł.

XI. Wyłączenia transakcji handlowych z kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, na etapie postępowania odwoławczego.

Rozpatrując ponownie sprawę Prezes Urzędu dokonał powtórnej analizy świadczeń pieniężnych, objętych zakresem postępowania. Przy rozstrzygnięciu pierwszoinstancyjnym zawartym w Decyzji wyłączono z postępowania świadczenia pieniężne, które nie mogły z równych względów zostać zaliczone do kategorii świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie postępowania.

Zobowiązania te zostały wyszczególnione w Tabelach Wyłączeniowych W.1a-W.7, stanowiących załączniki do Decyzji (ze wskazaniem powodów uzasadniających dokonanie tych wyłączeń).

Prezes Urzędu podtrzymuje w całości ustalenia co do transakcji wyłączonych z rozstrzygania o karze dokonanych na etapie Decyzji, wskazując ponadto, że nawet w przypadku powzięcia ustaleń faktycznych odmiennych co do tych transakcji, Prezes Urzędu nie mógłby włączyć ich na etapie postępowania odwoławczego do kategorii świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie postępowania, od których naliczona została by kara w niniejszej decyzji - wobec dyspozycji art. 139 k.p.a.

Ponadto, rozstrzygając sprawę na etapie postępowania odwoławczego zidentyfikowano kolejne transakcje handlowe, które również powinny zostać wyłączone z kategorii świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie postępowania, a od których to na etapie Decyzji naliczona została Jednostkowa Kara Pieniężna. Powody tych wyłączeń zostały opisane poniżej.

Podsumowując dokonaną modyfikację ustaleń faktycznych dotyczących umownych terminów zapłaty, liczby dni opóźnienia, a także innych istotnych informacji o transakcjach handlowych, Prezes Urzędu postanowił na etapie postępowania odwoławczego wyłączyć z kategorii świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, poniżej wskazane świadczenia pieniężne - wraz z uzasadnieniem powodów tych wyłączeń:

1. Transakcja ze [informacja prawnie chroniona]

Wraz z Wnioskiem Strona przedłożyła fakturę nr [informacja prawnie chroniona] wystawioną przez [informacja prawnie chroniona]. Faktura ta została wystawiona w związku z nabyciem przez Stronę [informacja prawnie chroniona] na kwotę [informacja prawnie chroniona] zł. Strona zauważyła, że ustalając termin płatności dla tej transakcji

Prezes UOKiK przyjął termin 14 dniowy od dnia wystawienia faktury, zaś w akcie notarialnym [informacja prawnie chroniona] (który Strona dołączyła dopiero do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) ustalono termin 21 dniowy. (karta akt postępowania II instancji: 147-155)

Przeprowadzając analizę aktu notarialnego Prezes UOKiK zauważył, iż wynika z niego, że cena sprzedaży zostanie zapłacona na rachunek [informacja prawnie chroniona] w terminie 21 dni od dnia spełnienia się ostatniego z poniższych warunków:

- a) zawarcia umowy,
- b) przedłożenia Kupującemu odpisu księgi wieczystej ze wzmianką o wniosku o wpis Kupującego jako właściciela i użytkownika wieczystego Nieruchomości i w której nie będzie innych wzmianek o wnioskach w którymkolwiek z działów i żadnych wpisów w dziale III i IV, chyba że wpisy lub wzmianki o wnioskach zostały dokonane za uprzednią zgodą Kupującego,
- c) przedłożenia Kupującemu prawidłowo wystawionej faktury VAT.

Zważywszy, że rozpoczęcie biegu terminu zapłaty zostało w przedmiotowej umowie uzależnione od spełnienia wskazanych powyżej warunków, celem prawidłowego ustalenia umownego terminu zapłaty tej transakcji handlowej konieczne są informacje o datach wykonania przez [informacja prawnie chroniona] warunków, określonych w [informacja prawnie chroniona] wraz z ich potwierdzeniem w formie dokumentów jak np. zwrotne potwierdzenie doręczenia przesyłki pocztą.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK zwrócił się do [informacja prawnie chroniona] o wskazanie daty, w której przedłożył Aldi sp. z o.o. odpis księgi wieczystej ze wzmianką o wniosku o wpis Kupującego jako właściciela i użytkownika wieczystego nieruchomości i w której nie będzie innych wzmianek o wnioskach, w którymkolwiek z działów i żadnych wpisów w dziale III i IV, chyba że wpisy lub wzmianki o wnioskach zostały dokonane za uprzednią zgodą Kupującego tj. daty spełnienia warunku, o którym mowa [informacja prawnie chroniona] zawartej w formie aktu notarialnego za [informacja prawnie chroniona], przed notariuszem [informacja prawnie chroniona] wraz z dokumentami potwierdzającymi tę datę (karta postępowania II instancji: 197 - Tom 2).

W odpowiedzi [informacja prawnie chroniona] wskazała, iż nie przedłożyła Aldi odpisu z księgi wieczystej ze wzmianką o wpisie o którym wyżej mowa.

(karta akt postępowania II instancji: 236-238)

W związku z faktem, że jeden z warunków obligujących do zapłaty za przedmiotową transakcję nie został spełniony, bieg 21 dniowego terminu zapłaty za fakturę nie rozpoczął się, zatem Prezes UOKiK uznał, iż zasadne jest wyłączenie tej faktury z postępowania zatorowego jako niewymagalnej w okresie objętym postępowaniem, tj. z Tabeli Z1 nr 20651).

2. W toku postępowania odwoławczego, Prezes Urzędu dokonał ponownej weryfikacji ustaleń faktycznych przyjętych wobec Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych na etapie Decyzji. W trakcie analizy, przeprowadzono ponowną ocenę całokształtu materiału dowodowego, zwracając szczególnie uwagę na przedłożone nowe dowody na etapie postępowania odwoławczego. Na tej podstawie dla części świadczeń pieniężnych dokonano nowych ustaleń faktycznych opisanych szczegółowo w rozdziale X cz. B lit. d) niniejszej decyzji i przedstawione w tabeli E, prowadzących do uznania, że wobec danego świadczenia nie wystąpiło opóźnienie w płatności - transakcje te zostały wyłączone z kategorii świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie i na tej podstawie ujęte w Tabeli W.8, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.
3. W trakcie ponownej analizy całokształtu materiału dowodowego Prezes UOKiK stwierdził, iż niektóre ze świadczeń pieniężnych zostały słusznie ujęte w Tabelach Wyłączeniowych (Tabele W.1a - W.7, stanowiących załączniki do Decyzji) jako spełnione w terminie lub jako pozycje zwielokrotnione, jednakże równolegle zostały one błędnie zamieszczone w Tabelach Karowych.

W związku z tym, w niniejszej decyzji zostały wyłączone z postępowania transakcje wskazane poniżej:

Tabela G: Świadczenia pieniężne wyłączone z Tabeli Karowej Z. 1

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty
1906	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
2922							
6643							
6648							
7906							
10729							
13134							
15156							

19043							
19998							
19999							
20183							
20556							
20557							
20558							
20559							
20560							
20562							
20563							
20585							
20586							
20587							
21007							
21683							

Tabela H: świadczenia pieniężne wyłączone z Tabeli Karowej Z.2

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty
2233	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]	[informacja prawnie chroniona]
5704							
10876							
13190							
21390							

4. Prezes Urzędu dokonał także korekty w transakcji z pozycją w Tabeli Z.1 nr 13129, zmieniając dzień wymagalności zapłaty za fakturę z 2 sierpnia 2020 r. - niedzieli, na 3.08. 2020 r. poniedziałek, w związku z taką zmianą transakcja została spełniona w terminie.

Podsumowując powyższe rozważania, dotyczące wyłączeń transakcji handlowych z kategorii świadczeń niespełnionych lub spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, dokonanych na etapie wydania niniejszej decyzji, wyłączono z orzekania o karze transakcje, których wykaz stanowi Tabela W.8, stanowiąca Załącznik nr 7 do niniejszej decyzji.

XII. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem lub spełnione przez nią po terminie.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wykazane przez Stronę w Tabeli nr 1, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, nie zostały w ogóle przez Stronę postępowania spełnione (do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem) albo zostały przez nią spełnione w okresie objętym postępowaniem, jednak po umownym terminie zapłaty (dalej: Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne lub „ZŚP”).

Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne obejmują świadczenia, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach: złoty (PLN) oraz euro (EUR). Strona postępowania spełniała zakwestionowane świadczenia pieniężne w całości lub w częściach, z uwzględnieniem mechanizmu podzielonej płatności oraz z uwzględnieniem wystawionych faktur korygujących.

Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynika z zawartych przez Stronę umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w Tabeli nr 1. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. od dnia 1 czerwca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.

Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT - w pliku JPK_VAT (plik JPK_VAT, karta akt postępowania I instancji 143a Tom 1). Zawarcie tych umów, wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych oraz uzgodniony przez strony termin zapłaty zostały potwierdzone w materiale dowodowym i nie budzą wątpliwości, zatem Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie co do zasady w tym zakresie podzielił ustalenia powzięte w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, jednakże w dla niektórych transakcji poczynił nowe ustalenia faktyczne w tym zakresie, w oparciu o nowo zebrany materiał dowodowy na etapie postępowania odwoławczego lub posiadany w aktach sprawy.

Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą ZŚP zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone

w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy Zatorowej. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy Zatorowej.

W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu Cywilnego. Zmiany ustaleń umownych terminów zapłaty z uwzględnieniem tego przepisu, dokonane na etapie postępowania odwoławczego zostały przedstawione w Rozdziale X cz. B lit. e) pkt. 3.1 niniejszej decyzji.

Analiza dat dokonywania płatności wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 oraz w przekazanych dowodach nie wykazały rozbieżności, a tym samym nie wzbudziły wątpliwości Prezesa Urzędu, co do ich zgodności ze stanem faktycznym. Prezes Urzędu analizując przedłożone pliki JPK_WB stwierdził ich wiarygodność dowodową, spójność i przydatność do ustalenia terminów płatności za zobowiązania Strony, w zakresie tych świadczeń, które zostały spełnione przelewem z rachunku bankowego Aldi. Zdaniem Prezesa Urzędu, rozpatrującego sprawę ponownie, przedstawione przez Stronę postępowania dowody w postaci dokumentów źródłowych tj. dokumenty kompensat, potwierdzeń rozliczeń itd. pozwoliły także zweryfikować i potwierdzić spełnienie świadczeń pieniężnych (w tym dat uznanych za spełnienie zobowiązania), wskazanych przez nią w Tabeli nr 1, jako spełnionych w drodze potrąceń.

Zgodnie z art. 13b ust. 2 Ustawy Zatorowej w zw. z art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 5 000 000 złotych.

Po analizie całokształtu materiału dowodowego i ustaleń faktycznych dotyczących ZŚP, objętych zakresem postępowania, Prezes Urzędu ustalił wartość tych świadczeń spełnionych po terminie lub niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, którą to wartość zamieścił poniżej.

Przy ustalaniu wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, za podstawę przewalutowania tych świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,

- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.,
- na dzień od 28 lutego 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.

Rozpatrując sprawę ponownie, Prezes Urzędu w zdecydowanej większości podzielił ustalenia faktyczne dotyczące ZŚP zawartych w Decyzji. Wszelkie zmiany w stanie faktycznym wobec rozstrzygnięcia objętego Decyzją poczynione na etapie postępowania odwoławczego zostały opisane w treści niniejszej decyzji i uwzględnione w tabelach, stanowiących Załączniki nr 1 - 7.

Wszystkie ZŚP, czyli świadczenia pieniężne niespełnione do ostatniego dnia postępowania oraz spełnione po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. (pomimo ich wymagalności w okresie objętym postępowaniem), składające się na naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych zostały ujęte w niżej wskazanych tabelach Z.1, Z.2, Z.3, Z.4, Z.5 i Z.6, stanowiących załączniki do niniejszej decyzji.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że podstawą ustaleń faktycznych co do transakcji handlowych zawartych w Tabelach Z.1, Z.2, Z.3, Z.4, Z.5 i Z.6 będących załącznikami do niniejszej decyzji, są informacje, wyjaśnienia i dokumenty pochodzące bezpośrednio od Strony postępowania, przekazane przez nią w toku postępowania pierwszej jak i drugiej instancji oraz od kontrahentów strony, co zostało wskazane powyżej w tej decyzji.

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych
Z.1	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	[informacja prawnie chroniona]
Z.2	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR)	[informacja prawnie chroniona]
Z.3	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata była dokonywana w częściach	[informacja prawnie chroniona]
Z.4	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	[informacja prawnie chroniona]
Z.5	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR)	[informacja prawnie chroniona]
Z.6	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, co do których zapłata nastąpiła z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności	[informacja prawnie chroniona]

Reasumując, Prezes Urzędu ustalił, że suma wszystkich świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, tj., czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., które nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie przez Stronę w tym okresie wyniosła 98 938 879,67 złotych (słownie: dziewięćdziesiąt osiem milionów dziewięćset trzydzieści osiem tysięcy osiemset siedemdziesiąt dziewięć złotych 67/100), co znacząco przekracza kwotę 5 000 000,00 złotych, wynikającą z art. 13b ust. 2 Ustawy Zatorowej w zw. z art. 14 ust. 2 Ustawy Wprowadzającej - co stanowi podstawę do stwierdzenia przez Prezesa Urzędu, że Aldi sp. z o.o. naruszyła ustawowy zakaz nadmiernego opóźnienia się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że Ustawą Zmieniającą został dodany do Ustawy art. 13va zgodnie z którym „Wykaz świadczeń pieniężnych poddanych analizie w toku postępowania wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danego świadczenia jest

określony w załączniku do decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 7 i 11(...)”. Z kolei przepisy intertemporalne Ustawy Zmieniającej tj. art. 3 ust. 7 i 8 stanowią, że: „7. Do postanowień i decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 6-8 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 13va ustawy zmienianej w art. 1.” oraz „8. W przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu załączył do niniejszej decyzji jako załączniki Tabele zawierające wykaz wszystkich świadczeń pieniężnych, za które obliczona została jednostkowa kara pieniężna (Tabele Z.1-Z.6), które łącznie składają się na sumę administracyjnej kary pieniężnej nałożonej na Stronę postępowania. Niecelowym jest natomiast załączanie do niniejszej decyzji Tabel Wyłączeniowych, zawierających świadczenia pieniężne, co do których nie została obliczona jednostkowa kara pieniężna, a więc nie stanowiących podstawy wymiaru kary (Tabele Wyłączeniowe W.1a-W.7). Ustalenia Prezesa Urzędu działającego jako organ drugiej instancji są w tym zakresie tożsame z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, natomiast Strona postępowania otrzymała już te Tabele od W.1a do W.7 wraz z Decyzją. **Podkreślić jednakże należy, że świadczenia pieniężne, które na skutek rozpatrzenia przez Prezesa UOKiK wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, zostały wyłączone z postępowania dodatkowo (tj. ponad świadczenia pieniężne już wskazane w Tabelach od W.1a do W.7) znajdują się w Tabeli W.8, stanowiącej Załącznik nr 7 do niniejszej decyzji.**

XIII. Wysokość kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

A. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej ustalona w postępowaniu odwoławczym.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 3 ust. 8 Ustawy Zmieniającej w przypadku decyzji, wydawanych na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej, stosuje się art. 13v ust. 2 w brzmieniu dotychczasowym (w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejście

nowelizacji z dn. 8 grudnia 2022 r.), natomiast należy stosować również art. 13va w brzmieniu nadanym Ustawą Zmieniającą.

W konsekwencji, Prezes Urzędu wydając decyzję o nałożeniu na Stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej jest zobowiązany do obliczenia wysokości tej kary na podstawie art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r., czyli sprzed nowelizacji dokonanej Ustawą Zmieniającą z dnia 4 listopada 2022 r..

Wobec powyższego, wysokość jednostkowej kary jest obliczana według wzoru ustalonego w art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej, tj.:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- JKP** - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,
- WŚ** - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,
- n** - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,
- OU** - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku (całego) postępowania liczbę dni opóźnienia dla każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego we wcześniejszej części uzasadnienia przelicznika kursu walut, określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy, w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych.

Zgodnie z wyraźnym brzmieniem art. 13v ust. 2 Ustawy **odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone zostają na dzień wydania decyzji** o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych ustala się na podstawie art. 4 pkt. 3) w zw. z art. 11b Ustawy Zatorowej, natomiast zgodnie z art. 11c Ustawy Zatorowej

wysokość odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych ogłasza w drodze obwieszczenia Minister właściwy ds. gospodarki w Dzienniku Urzędowym RP „Monitor Polski”.

W dniu 1 lutego 2023 r., tj. w dniu wydania przez Prezesa UOKIK decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej nr DZP-3/2023, OU wynosiły 16,75% w stosunku rocznym⁶. Prezes Urzędu działając jako organ I instancji zastosował więc prawidłową wysokość odsetek ustawowych ustalonych na dzień wydania Decyzji.

Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w II instancji, zgodnie z art. 3 ust. 6 Ustawy Zmieniającej, do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji stosuje przepisy dotychczasowe.

Prawidłowe zastosowanie art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej wymaga ponownego ustalenia wysokości odsetek na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu rozstrzygając sprawę ponownie obliczył Jednostkowe Kary Pieniężne przy zastosowaniu wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości obowiązującej na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej - w wysokości **15,75%** w stosunku rocznym⁷.

Obliczając Jednostkowe Kary Pieniężne od każdego świadczenia pieniężnego, ujętego w Tabelach Z.1 - Z.6 stanowiących załączniki do niniejszej decyzji, przy transakcjach handlowych dla których utrzymane zostały dotychczasowe ustalenia faktyczne, Prezes Urzędu zmniejszył w każdym takim przypadku JKP poprzez zastosowanie odsetek ustawowych OU, w wysokości aktualnej na dzień wydania niniejszej decyzji (a więc niższej niż przy ustalaniu wymiaru JKP w rozstrzygnięciu zawartym w Decyzji).

W sytuacjach, gdy Prezes Urzędu zmodyfikował stan faktyczny dla transakcji handlowej, którego skutkiem było zmniejszenie liczby dni opóźnienia lub zmniejszenie wartości świadczenia pieniężnego, Prezes Urzędu ustalał JKP również wg wzoru, wskazanego w art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej - tak więc, JKP od tych świadczeń pieniężnych uległo odpowiedniemu zmniejszeniu.

Natomiast w przypadkach, w których dla transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalił większą liczbę dni opóźnienia lub wyższą wartość świadczenia pieniężnego (niż w Tabelach Karowych do Decyzji), Prezes Urzędu dla takich transakcji ustalił prawidłową JKP

⁶ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 29 czerwca 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 626).

⁷ Obwieszczeni Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 22 grudnia 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 1465).

z wykorzystaniem wzoru, określonego w art. 13v ust.2 Ustawy Zatorowej, jednakże w wysokości nie wyższej niż uprzednio ustalona JKP dla tej transakcji handlowej w Tabelach Karowych do Decyzji - z uwagi na dyspozycję art. 139 k.p.a.

Szczególny przypadek stanowiły Jednostkowe Kary Pieniężne, wyliczone w Tabeli Z.5 stanowiącej załącznik do Decyzji, w której to JKP zostały błędnie wyliczone od wartości świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie (wartość po korekcie) wyrażonego w walucie euro, zamiast w złotych. Prezes Urzędu dokonał zatem ponownego wyliczenia Jednostkowych Kar Pieniężnych dla wszystkich ZSP wyszczególnionych w Tabeli Z.5 opierając się na wartości świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie zapłaty (wartość po korekcie) wyrażonego w złotych, natomiast ustalił je do kwoty nie wyższej niż wysokość JKP dla tych świadczeń pieniężnych wymierzonej w Decyzji, zważywszy na dyspozycję art. 139 k.p.a.

Po przeprowadzonym postępowaniu odwoławczym Prezes UOKiK ponownie obliczył zatem JKP za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach Z.1, Z.2, Z.3, Z.4, Z.5 i Z.6, stanowiących załączniki do niniejszej decyzji i obliczył sumę jednostkowych kar w każdej z tabel:

- w Tabeli Z.1. suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.2. suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.3 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.4 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.5 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona];
- w Tabeli Z.6 suma jednostkowych kar wynosi [informacja prawnie chroniona].

Prezes Urzędu po dokonaniu zsumowania JKP pieniężnych od wszystkich ZSP, ustalił że administracyjna kara pieniężna wynosi **721 165,38 złotych** (słownie: siedemset dwadzieścia jeden tysięcy sto sześćdziesiąt pięć złotych trzydzieści osiem groszy 38/100).

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu uchyła więc Decyzję nr DZP-3/2023 z dnia 1 lutego 2023 r. w części, tj. w pkt I.2. nakładającym na Aldi sp. z o.o. administracyjną karę pieniężną w wysokości 829 987,02 zł i niniejszą decyzją nakłada na Aldi sp. z o.o. administracyjną karę pieniężną w wysokości 721 165,38 zł.

B. Wysokość odsetek stanowiących podstawę do obliczenia kary

Prezes Urzędu rozpoznał zarzut Strony dotyczący wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia wydania decyzji administracyjnej, przyjętych

do ustalenia administracyjnej kary pieniężnej. Na podstawie art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej, w brzmieniu obowiązującym dla wymierzenia kary pieniężnej w niniejszym postępowaniu, ustawodawca *expressis verbis* określił, że wysokość odsetek, stanowiących zmienną wyliczenia kary ustala się „na dzień wydania decyzji”. Prezes Urzędu zgodnie z zasadą praworządności, działa na podstawie i w granicach prawa, a więc nie może dowolnie stosować innych zmiennych niż wyartykułowanych bezpośrednio w dyspozycji przepisu prawnego. Wykładnia językowa nie pozostawia wątpliwości co do treści normy prawnej, tak więc nie jest możliwe stosowanie przez organ administracji innej interpretacji niż wynikającej z jej literalnego brzmienia.

Ponadto, Prezes Urzędu dostrzega celowość zastosowania dla ustalenia wysokości administracyjnej kary pieniężnej odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, aktualnych na dzień wydania decyzji. W takim przypadku bowiem, wysokość nałożonej administracyjnej kary pieniężnej jest skorelowana z bieżącą, na dzień wydania decyzji, wartością pieniądza i sytuacją gospodarczą w kraju - a więc pomimo upływu czasu trwania postępowania, organ administracji zobligowany jest w każdym przypadku do oparcia się przy ustalaniu kary pieniężnej o aktualnie obowiązującą zmienną, a wymierzona administracyjna kara pieniężna dla podmiotu, który dopuścił się deliktu, będzie współmierna w swej dolegliwości zarówno w dniu wydania decyzji, jak również w czasie, w którym winna być uiszczona.

Zgodnie z orzeczeniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 marca 2023 r. V SA/Wa 805/22 wynika, iż „Wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 ustawy wylicza się według formuły określonej w ust. 2 tego przepisu. Sąd stwierdza przy tym (...) że wzór matematyczny odwołuje się do obiektywnych czynników - kwoty zaległości, okresu, opóźnienia oraz stopy odsetek ustawowych obowiązujących w dacie wydania decyzji, ustalonych i obwieszczonych w sposób wskazany w art. 11b i 11 c ustawy. Oparcie się na kwestionowanym przez Skarżącą wzorze umożliwia dostosowanie wymiaru kary do indywidualnych okoliczności sprawy, wzmacniając równe traktowanie podmiotów i przeciwdziałając arbitralności organu. Omawiany sposób szacowania administracyjnej kary pieniężnej oznacza, że mamy do czynienia z karą pieniężną obligatoryjną względnie oznaczoną, w której ma miejsce wyeliminowanie uznaniowości w zakresie samego nałożenia kary pieniężnej, ale zostaje zachowana możliwość dostosowania wysokości kary do zakresu i okoliczności wskazanych w ustawie. Kary w ten sposób określone wskazują na to, że ustawodawca respektuje ogólną zasadę proporcjonalności oraz realizuje nie tylko zasadę określoności przepisów prawa, ale także

pewności prawa (tak: wyr. TK z 1.7.2014 r., SK 6/12; L. Buczek. Dyrektywy rozstrzygania zbiegu ocen odpowiedzialności represyjnej w Kodeksie postępowania administracyjnego. Instruktywny zarys problematyki, Administracja. Teoria Dydaktyka-Praktyka 2017. Nr 3, s. 92.).

Delikt administracyjny nie powstaje, w momencie jednostkowych opóźnień płatności świadczeń, a dopiero po przekroczeniu progu ich ustawowej sumy - 2 000 000 (lub 5 000 000 zł - zależnie od zmian stanu prawnego). Sąd nie podziela stanowiska Strony, że odsetki ustawowe (jako jeden z elementów wyliczania kary) stanowią współczynnik dowolnie ustalony przez inny organ administracji.

Zgodnie z art. 11b ustawy do ustalenia wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych stosuje się stopę referencyjną Narodowego Banku Polskiego obowiązującą w dniu: 1) 1 stycznia - do odsetek należnych za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca; 2) 1 lipca - do odsetek należnych za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia. Art. 11c ustawy stanowi natomiast, że minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Zgodnie z Dyrektywą 2011/7/UE - jej art. 2 pkt 6 - „ustawowe odsetki za opóźnienia w płatnościach” oznaczają odsetki proste za opóźnienia w płatnościach w wysokości równej sumie stopy referencyjnej i co najmniej ośmiu punktów procentowych. Art. 2 pkt 7 lit. b Dyrektywy stanowi z kolei, że „stopa referencyjna” oznacza dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro - równoważną stopę procentową ustalaną przez ich krajowy bank centralny.

Narodowy Bank Polski nie jest organem administracji. To organ konstytucyjny - bank centralny, opisany w Rozdziale X Konstytucji (art. 227). Zgodnie z oraz art. 227 ust. 2 Konstytucji oraz art. 6 pkt 2 ustawy o Narodowym Banku Polskim (Dz.U. z 2022 r. poz. 2025) Rada Polityki Pieniężnej jest organem kolegialnym NBP. Stosownie do art. 12 ust. 2 ustawy o Narodowym Banku Polskim, Rada Polityki Pieniężnej ustala wysokość stóp procentowych NBP. Obwieszczenie przez ministra właściwego do spraw gospodarki w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych nie ma charakteru prawotwórczego, skoro ich wysokość zależna jest od wysokości stóp referencyjnych NBP (co przewiduje Dyrektywa 2011/7/UE). Art. 11c ustawy implementuje do krajowego porządku prawnego art. 8 ust. 1 dyrektywy 2011/7/UE, który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia

właśnie „przejrzystości w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z dyrektywy” poprzez publikację informacji o wysokości odsetkowych stóp procentowych.

Sąd nie stwierdza przy tym, by umieszczenie we wzorze wyliczenia administracyjnej kary pieniężnej elementu zmiennych w czasie odsetek ustawowych było równoznaczne z nieokreślonością czy brak oznaczoności kary. Element zmiennych w czasie odsetek ustawowych uwzględnia realia gospodarcze panujące w momencie wymierzania administracyjnej kary pieniężnej, co jeszcze bardziej obiektywizuje jej wymiar i odnosi do realiów otoczenia biznesowego Strony, zmienność stopy procentowej wliczona jest w ryzyko gospodarcze.”

Mając na uwadze powyższe stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, jednoznaczne jest, iż Prezes UOKiK prawidłowo wyliczył administracyjną karę pieniężną, przyjmując jako zmienną do wyliczenia Jednostkowych Kar Pieniężnych odsetki w takiej wysokości, które obowiązywały na dzień wydania decyzji administracyjnej.

XIV. Przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary lub obniżenia jej wysokości.

Prezes UOKiK działając jako organ II instancji ponownie rozpatrując sprawę poddał analizie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy Zatorowej.

XV. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej.

Prezes Urzędu w pełni podtrzymuje stanowisko i argumentację, wyrażoną na str. 66-67 Decyzji, iż w stosunku do Skarżącej nie występuje przesłanka zobowiązująca Prezesa Urzędu do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, określona w art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej (karta akt postępowania I instancji: 10570-10571, Tom 51).

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że Strona postępowania na wezwania Prezesa Urzędu z 27 października 2020 r. i z 16 grudnia 2021 r. nie dostarczyła dowodów potwierdzających wystąpienie przesłanki, o której mowa wyżej. Prezes Urzędu stwierdził, że okoliczność ta nie wystąpiła (nie została udowodniona), skoro Strona nie była zainteresowana jej wykazaniem, w ramach prowadzonego postępowania.

Prezes Urzędu nie twierdzi w ogólności, że Strona nie współpracowała z organem w celu wyjaśnienia stanu faktycznego, ale brak współpracy polegał na niewykazaniu należytej inicjatywy w dostarczeniu dowodów, na okoliczności dla niej korzystne, które tylko sama posiada, mimo ponawianych wezwań dokonywanych przez organ administracji. Jeżeli Strona nie dostarczyła informacji dla siebie korzystnych, to organ ocenia całokształt materiału dowodowego z uwzględnieniem faktu, że Strona wzywana do przekazania dowodów, które są w wyłącznym jej posiadaniu nie zostały przekazane, co uniemożliwiło oparcie rozstrzygnięcia z ich uwzględnieniem.

Wobec powyższego, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 13v ust. 6 Ustawy Zatorowej.

XVI. Przestępka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej.

Prezes UOKiK informuje, że podtrzymuje i są nadal aktualne wszystkie rozważania odnośnie siły wyższej i braku podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej, poczynione na stronach 67-73 Decyzji (karta akt postępowania I instancji: 10571-10574 Tom 51).

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy Zatorowej. Jako dowód na trudności spowodowane epidemią a co z tym związane terminowe regulowanie zobowiązań pieniężnych wskazała [informacja prawnie chroniona] (karty akta postępowania I instancji: 10522-10534 Tom 50).

Postępowanie w sprawie nadmiernych opóźnień ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przypada na okres - czerwiec, lipiec i sierpień 2020 r., czyli już po zniesieniu obostrzeń związanych z pierwszym etapem pandemii Covid-19.

Z ww. nadesłanych [informacja prawnie chroniona] jasno wynika, iż Spółka od razu wdrożyła zasady pracy rotacyjnej oraz zdalnej [informacja prawnie chroniona] oraz fakt, iż w okresie tym zwiększano zamówienia (w tym zawierano umowy z nowymi dostawcami) w związku z rosnącym popytem na towary handlowe. Problemy, które wywołała pandemia dotyczyły głównie ochrony kasjerów czy też wdrażania dezynfekcji. Sklepy pozostawały otwarte, a w kwestii absencji, jak wynika z [informacja prawnie chroniona], sytuacja była dobra. W księgowości (ale w marcu 2020 r.) brakowało około 30% zespołu. W związku z tym Strona

umożliwiła pracownikom pracę zdalną. W czerwcu, lipcu i sierpniu 2020 r. sytuacja była stabilna i opanowana.

Strona postępowania podniosła w piśmie z 14 grudnia 2022 r., że pandemia COVID-19 istotnie wpłynęła na system pracy w Aldi, dostępność pracowników oraz terminowość obiegu dokumentów, co w znacznym stopniu zaburzyło zdolność Aldi do terminowego regulowania zobowiązań, czego skutkiem było powstanie po stronie Aldi opóźnień w płatnościach.

Prezes Urzędu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego ustalił, że Strona postępowania w pierwszym okresie pandemii koronawirusa tj. marcu oraz kwietniu 2020 r., rzeczywiście mierzyła się ze skutkami nadzwyczajnej sytuacji, którą był wprowadzony stan epidemii. Wprowadzone przez Aldi środki zaradcze, opisane szeroko w [informacja prawnie chroniona], sprawiły, że w okresie objętym postępowaniem: pracownicy mogli wykonywać już bez przeszkód swoje obowiązki (choćby przy wykorzystaniu pracy zdalnej), a wprowadzony elektroniczny obieg dokumentów zakupowych zapobiegał problemom z przekazywaniem faktur. Wobec powyższego Prezes Urzędu doszedł do wniosku, że przejściowe problemy które stanowiły dla Aldi wyzwanie w pierwszych miesiącach epidemii koronawirusa, w czerwcu, lipcu czy sierpniu 2020 roku były już nieaktualne -nie mogły również stanowić nagłej i niemożliwej do przezwyciężenia przeszkody w spełnianiu świadczeń pieniężnych.

Ponadto, nie mogą stanowić usprawiedliwienia dla niespełniania w terminie świadczeń pieniężnych problemy organizacyjne z rozliczaniem faktur i dokonywaniem płatności, o których Strona postępowania miała świadomość już w momencie zaciągania tych zobowiązań. Wywiązanie się przez kontrahenta Aldi z dostarczenia towaru lub wyświadczenia usługi obligowało Stronę do zapłaty umówionej ceny w ustalonym w umowie terminie - a okoliczności wydłużonego czasu na dokonanie czynności związanych z dokonaniem płatności, Strona powinna uwzględnić już w czasie uzgadniania terminu płatności.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 maja 2019 r. sygn. akt IV CSK 129/18

wskazał, że siła wyższa rozumiana jest jako zdarzenie zewnętrzne (...), o charakterze nadzwyczajnym, przejawiającym się w nieznacznym stopniu prawdopodobieństwa jego wystąpienia oraz o charakterze przemożnym, polegającym na niemożności jego opanowania i zapobieżenia jego skutkom na istniejącym w danej chwili poziomie rozwoju wiedzy i techniki.

Jak wynika z zebranego materiału dowodowego i przedłożonych przez Stronę dokumentów zaistniała sytuacja związana z epidemią koronawirusa nie miała charakteru przemożnego, gdyż Spółka skutecznie dostosowała się do zmieniających realiów społeczno-gospodarczych, jak również nie miała charakteru nagłego, gdyż do okresu postępowania minął czas pozwalający w zadowalającym stopniu zakończyć procesy dostosowawcze i zapobiegawcze przeciw skutkom epidemii, o których to decyzje zapadły na [informacja prawnie chroniona]

Podkreślić należy, że Spółka nie wykazała, żeby konkretne zdarzenie wynikające z epidemii koronawirusa miało bezpośredni i decydujący wpływ (związek przyczynowo - skutkowy) na proces lub zdolność regulowania zobowiązań przez Stronę postępowania, którego skutkiem byłoby wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Wręcz przeciwnie - zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że ogólna sytuacja, w tym finansowa, Spółki była względnie dobra, a także nie wystąpiły okoliczności o charakterze siły wyższej, które by w rozstrzygającym stopniu (przy zachowaniu należytej staranności) uniemożliwiały Stronie dokonywania terminowych płatności na rzecz swoich kontrahentów.

Z powyższych względów, Prezes Urzędu uznał, że nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

XVII. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art.13v ust. 8 Ustawy Zatorowej.

Prezes Urzędu w pełni podtrzymuje stanowisko i argumentację, zamieszczoną w Decyzji na stronach 73-79, dotyczącą braku wystąpienia w niniejszej sprawie przesłanki egzoneracyjnej, wskazanej w art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej (karta akt postępowania I instancji: 10574-10577 Tom 51).

Zgodnie z tym przepisem, w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej.

W Decyzji wydanej w pierwszej instancji Prezes Urzędu wyjaśnił, że w/w przepis jest przejawem uznania administracyjnego, zatem to wyłącznie do organu należy ocena czy konkretne okoliczności będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił „uzasadniony przypadek” do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej. Jak wskazał Prezes

Urzędu „uzasadniony przypadek” nie będzie zachodził dopóty, dopóki interes społeczny w nałożeniu kary przeważa nad słusznym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Prezes Urzędu podkreślił także, że pojęcie „uzasadnionego przypadku” powinno być interpretowane przez pryzmat celów Ustawy Zatorowej (kształtowania kultury terminowych płatności, przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce, zapobieganie kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli) i funkcji kary (prewencyjną, ale także represyjną). „Uzasadniony przypadek” musi być na tyle istotny, że wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej jest w ogóle nieuzasadnione. Prezes Urzędu podkreślił przy tym, że odpowiedzialność za popełnienie deliktu administracyjnego ma charakter zobiektywizowany. Zachowaniem nagannym jest samo nadmierne opóźnianie się w zapłacie świadczeń pieniężnych, bez względu na stopień winy czy obiektywne trudności w spełnieniu świadczenia, o ile nie mają one charakteru siły wyższej. O wysokości kary decyduje jednak długość tego opóźnienia i wysokość odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wysokość kary nawiązuje więc do wynagrodzenia za korzystanie z kapitału, co z kolei ma spełniać funkcję prewencyjną - zniechęcać dłużników do nieuprawnionego korzystania z kapitału wierzycieli w wyniku naruszania umownych terminów zapłaty lub stosowania zbyt długich terminów zapłaty, w szczególności w celu regulowania w ten sposób własnej płynności finansowej. W przypadku ustalenia przez Prezesa UOKiK nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania zasadą jest wymierzenie kary, dlatego też odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej musi być instytucją wyjątkową i stosowaną w sytuacjach nadzwyczajnych. „Uzasadniony przypadek” pozwalający na odstąpienie od wymierzenia kary powinien więc wiązać się z zaistnieniem okoliczności nadzwyczajnych lub niezależnych od postępowania strony. Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, Prezes Urzędu rozważając czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, dokonał ponownej analizy całokształtu materiału dowodowego z punktu widzenia funkcji i celu kary - jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej. W uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu w sposób wyczerpujący ustosunkował się do argumentacji przedstawionej przez Stronę, jak i do zgromadzonego materiału dowodowego (karty akt postępowania I instancji: 4503-4519, strona 78-109 Decyzji, Tom 19). Rozpoznając zarzut Strony, Prezes Urzędu stwierdza, że na gruncie przedmiotowej sprawy interes społeczny przemawiający za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem Strony w odstąpieniu od jej wymierzenia i w związku z tym w wyniku postępowania odwoławczego uznał, że w niniejszej sprawie nie została spełniona

przesłanka uzasadniająca odstępianie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy Zatorowej.

XVIII. Przesłanka obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy Zatorowej.

Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy Zatorowej, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy Zatorowej, obliczonej zgodnie z ust. 2 Ustawy Zatorowej, o 20% - w przypadku, gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 Ustawy Zatorowej obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

Prezes Urzędu ustalił, że część z zakwestionowanych świadczeń pieniężnych tj. te za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy Zatorowej, Prezes Urzędu obliczył JKP nie zostało przez Stronę postępowania spełnionych przed wszczęciem postępowania, które miało miejsce postanowieniem z dnia 22 października 2020 r. (karty akt postępowania I instancji: 1-3, Tom I). Strona postępowania nie spełniła ich również wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, do dnia 12 listopada 2020 r. tj. w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania (karta akt postępowania I instancji: 3a, Tom I).

Z analizy zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie wynika, iż część świadczeń pieniężnych, zgodnie z danymi przekazanymi przez Stronę postępowania, została spełniona przez nią już po dniu 12 listopada 2020 r. Przykładami takich świadczeń pieniężnych są ujęte w Tabeli Z.1, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji: świadczenia wskazane wg numeracji z Tabeli nr 1 Lp. 10008 oraz 10011, które to zostały spełnione 25 listopada 2020 r., natomiast świadczenia wskazane w Tabeli nr 1 jako 9812, 9815, 9816, 9819 zostały spełnione 18 listopada 2020 r.

Prezes Urzędu stwierdził, iż w tabelach zawierających transakcje od których wymierzono JKP, znajdują się również niespełnione przez Stronę świadczenia pieniężne, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, takimi świadczeniami są w szczególności

świadczenia pieniężne wskazane w Tabeli Z.1, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji, poszerzone wg numeracji z Tabeli nr 1Lp.: 4849, 4850, 4851, 4852, 1386, 1387.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy Zatorowej.

XIX. Rozstrzygnięcie Prezesa Urzędu jako organu drugiej instancji.

Ponownie rozpoznając sprawę Prezes UOKiK ustalił, że Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Suma świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w tym okresie wynosiła [informacja prawnie chroniona].

Z uwagi na stwierdzenie przez Prezesa UOKiK nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w ww. okresie przez Stronę, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 Ustawy Zatorowej, Prezes UOKiK zobowiązany był nałożyć na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości **721 165,38 zł.**

Mając na uwadze wszystkie powyżej poczynione ustalenia faktyczne i rozważania prawne, po ponownym rozpatrzeniu sprawy Prezes UOKiK niniejszym uchyla Decyzję nr DZP-3/2023 z dnia 1 lutego 2023 r. w części, tj. w pkt I.2. nakładającym na Aldi sp. z o.o. administracyjną karę pieniężną w wysokości 829 987,02 zł i niniejszą decyzją nakłada na Aldi sp. z o.o. administracyjną karę pieniężną w wysokości 721 165,38 zł W pozostałym zaś zakresie, Decyzję nr DZP-3/2023 z dn. 1 lutego 2023 r. utrzymuje w mocy.

XX. Koszty postępowania, powstałe w toku postępowania pierwszoinstancyjnego.

W punkcie II.1 oraz II.2 kontrolowanej Decyzji, Prezes Urzędu zamieścił postanowienie na mocy którego obciążył Stronę **kosztami postępowania w wysokości 206 złotych** oraz zobowiązał ją do ich zwrotu w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

Przepis art. 13h Ustawy Zatorowej, w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie wybranych przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Natomiast art. 77 ust. 1 Ustawy UOKiK przewiduje, że w sytuacji, gdy w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Stosownie zaś do art. 263 § 1 i 2 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne

należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Natomiast na podstawie przepisu art. 80 Ustawy UOKiK, Prezes Urzędu rozstrzygając o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Ustawy Zatorowej) - tak więc zaistniała materialnoprawna podstawa obciążenia Strony kosztami postępowania. Na kwotę wskazaną w sentencji postanowienia w sprawie kosztów składają się koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji na podstawie art. 263 § 2 k.p.a. zaliczył do kosztów postępowania koszty wysyłanej korespondencji, które wyliczył na kwotę 206 złotych, kierowanej m. in. do Strony (w łącznej kwocie: 206 zł), które były niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy - jako inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. (karta akt postępowania: 708)

Zasadnie więc Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę kosztami postępowania w wyżej wskazanej wysokości - zatem Prezes Urzędu postanowił utrzymać w mocy w/w postanowienie ws. obciążenia Strony **kosztami postępowania (pierwszoinstancyjnego) w wysokości 206 złotych** oraz zobowiązania do ich zwrotu w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

XXI. Postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego

W postępowaniu prowadzonym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonym do Prezesa Urzędu przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu ustalił wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę **105,60 złotych**.

Na podstawie art. 77 ust. 1 Ustawy UOKiK w zw. z art. 13h Ustawy Zatorowej, Strona zobowiązana jest do poniesienia kosztów postępowania i ich zwrócenia Prezesowi Urzędu, w przypadku gdy stwierdzi on w wydanej przez siebie decyzji naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy Zatorowej. Obowiązuje zatem zasada obciążania Strony, która

naruszyła zakaz ustawowy kosztami postępowania w sprawie prowadzonej w tym przedmiocie (również zainicjowanej wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy), a odstąpienie od nałożenia kosztów postępowania na Stronę dopuszczalne jest wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach (art. 77 ust. 2 Ustawy UOKiK).

Zważywszy, że niniejszą decyzją Prezes Urzędu utrzymuje w mocy zaskarżoną Decyzję z dnia 1 lutego 2023 r., nr DZP-3/23 w części oznaczonej I.1 - stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę (tj. naruszenie zakazu ustawowego o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy Zatorowej), Prezes Urzędu zobligowany jest do obciążenia Strony kosztami postępowania, powstałymi w postępowaniu odwoławczym.

Podkreślenia wymaga, że Strona postępowania skorzystała z uprawnienia do wywiedzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w wyniku którego Prezes Urzędu prowadząc postępowanie odwoławcze rozpoznaje na nowo sprawę, lecz ze szczególnym uwzględnieniem reguły reformationis in peius z art. 139 k.p.a. - tak więc, koszty postępowania powstałe w przeważającej mierze w związku z uzupełniającym postępowaniem dowodowym (art. 136 § 1 k.p.a.) co do zasady poniesione są także na żądanie i w interesie Strony postępowania, skoro powstały zgodnie z intencją Strony w ramach ponownego rozpoznania sprawy.

W przypadku, gdy w toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu stwierdza, że w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego nie zostały ustalone okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, jest obowiązany je ustalić w ramach postępowania dowodowego - co także wywołuje powstanie kosztów postępowania, którymi jednak Strona została i tak obciążona w toku tego postępowania .

Podkreślić należy, że wszystkie powstałe koszty zaliczone na poczet kosztów postępowania objętych niniejszym postanowieniem zostały poniesione celowo, zasadnie i w sposób bezpośrednio nakierowany na ustalenie prawidłowego stanu faktycznego w rozpatrywanej sprawie, a Strona postępowania na mocy obowiązujących przepisów zobligowana jest do ich poniesienia. Wysokość kosztów postępowania w łącznej kwocie 105,60 złotych została ustalona na podstawie akt postępowania. Koszty pism kierowanych do Strony postępowania, zaliczane do kosztów postępowania na podstawie art. 263 § 1 k.p.a., wyniosły łącznie 87,20 złotych, natomiast koszt korespondencji do kontrahentów Strony wyniósł łącznie 18,40 złotych - którą to kwotę Prezes Urzędu zaliczył do kosztów postępowania, na podstawie art. 263 § 2 k.p.a. jako inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Tak więc, koszty te zostały zasadnie zaliczone w poczet kosztów postępowania administracyjnego na mocy art. 263 § 1 i 2 k.p.a., a Strona postępowania została

zobowiązana do ich zwrotu Prezesowi Urzędu w postanowieniu zamieszczonym w decyzji na podstawie art. 80 Ustawy UOKiK w zw. z art. 264 § 1 k.p.a.

Wyliczenie poszczególnych kosztów, składających się na kwotę wskazaną w sentencji postanowienia, zamieszczone zostało w aktach postępowania. (karta akt postępowania II instancji: 706).

XXII. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz kosztów postępowania

Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy Zatorowej, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy Zatorowej, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na podstawie art. 13x ust. 2 Ustawy Zatorowej, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Zgodnie z przepisem art. 16 § 1 k.p.a. decyzją ostateczną jest decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną w wysokości **721 165,38 złotych** nałożoną przez Prezesa UOKiK, Strona postępowania zobowiązana jest uiścić **w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna (tj. od doręczenia niniejszej decyzji), na podany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego w wysokości **206,00 złotych** w terminie **14 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie w/w kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji, zawierającej postanowienie ostateczne w tym przedmiocie), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Ponadto, Aldi sp. z o.o. z siedzibą w Chorzowie zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania odwoławczego w kwocie **105,60 złotych** w terminie **30 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie tych kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji - tylko w przypadku niewniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy

w terminie 7 dni od jej doręczenia, zgodnie z pkt. C.9 Pouczenia), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

XXIII. Pouczenie.

A. Uprawnienia przysługujące Stronie względem wydanej Decyzji:

1. Decyzja jest ostateczna i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niej odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.⁸
2. Strona może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.⁹
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.¹⁰
4. Wpis stosunkowy od skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 złotych - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 złotych;
 - 2) ponad 10 000 złotych do 50 000 złotych - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 złotych;
 - 3) ponad 50 000 złotych do 100 000 złotych - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 złotych;
 - 4) ponad 100 000 złotych - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 złotych i nie więcej niż 100 000 złotych.¹¹
5. Wpis, o którym mowa w pkt 4 powyżej, uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.¹²

B. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec utrzymanego w mocy postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym:

1. Postanowienie o kosztach postępowania powstałych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego jest ostateczne i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niego zażalenie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.¹³

⁸ Zgodnie z art. 16 § 1 k.p.a.,

⁹ Na podstawie art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm. - dalej „p.p.s.a”),

¹⁰ Stosownie do art. 54 § 1 p.p.s.a.,

¹¹ Zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),

¹² Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535);

¹³ Zgodnie z art. 16 § 1 k.p.a.,

2. Strona może wnieść skargę na postanowienie, zamieszczone w pkt. II niniejszej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej decyzji.
 3. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych¹⁴.
- C. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu odwoławczym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy:
1. Od rozstrzygnięcia o kosztach postępowania powstałych w postępowaniu odwoławczym nie służy zażalenie, jednakże, strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tegoż postanowienia.
 2. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na w/w postanowienie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji, w której zostało zamieszczone.
 3. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych.
- D. Uprawnienia przysługujące Stronie w związku z zaskarżeniem aktów do sądu administracyjnego:
1. Strona może wnieść łączną skargę na decyzję administracyjną oraz oba rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, jak również na każdy z tych aktów administracyjnych odrębnie, wnosząc osobne skargi. Strona może także wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzję oraz postanowienie ws. kosztów, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym - natomiast wobec postanowienia o kosztach powstałych w postępowaniu odwoławczym skorzystać z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, rozpatrywanego wg przepisów dot. zażalenia (pkt. C).
 2. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika (radcy prawnego, adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego). Wniosek w tym przedmiocie może zostać złożony przed wszczęciem

¹⁴ Zgodnie z §2 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),

postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku. Wniosek ten jest wolny od opłat.¹⁵ Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1, 1a i 2 p.p.s.a.

3. W razie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Stronie przysługuje wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji w całości lub w części do Organu, który wydał decyzję oraz do sądu. Odmowa wstrzymania wykonania decyzji przez Organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu.¹⁶

E. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz zwrot kosztów postępowania:

1. Stosownie do treści art. 13x Ustawy Zatorowej:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy Zatorowej, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy Zatorowej, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy Zatorowej, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy Zatorowej, odsetek nie nalicza się.

2. Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a Strona zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania w terminie oraz w sposób, określony w wydanym postanowieniu. Nieuiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (art.265 k.p.a.).

Wykaz załączników do decyzji¹⁷

Załącznik nr 1 - Tabela Z.1 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN),

Załącznik nr 2 - Tabela Z.2 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR),

¹⁵ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.,

¹⁶ Zgodnie z art. 61 p.p.s.a.

¹⁷ Na podstawie art. 1 pkt 13 w zw. z art. 3 ust. 7 i 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2414).

Załącznik nr 3 - Tabela Z.3 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których zapłata była dokonywana w częściach, co do których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN),

Załącznik nr 4 - Tabela Z.4 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN),

Załącznik nr 5 - Tabela Z.5 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie euro (EUR),

Załącznik nr 6 - Tabela Z.6 - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, co do których zapłata nastąpiła z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności,

Załącznik nr 7 - Tabela W.8 - Świadczenia wyłączone w II instancji.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Radosław Ciołek
Zastępcą Dyrektora
Departamentu Wsparcia Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych

Otrzymuje:

1. [informacja prawnie chroniona]
2. a/a.

